OVER DE MELDING BIJ EEN NIEUWE INSCHRIJVING

Voortgangsbriefing

Maart 2026

Inleiding

In het kader van het versterken van de kwaliteit van de BRP is een experiment gestart om bij bewoners melding te doen van een nieuwe inschrijving op hun adres. In opdracht van het ministerie van BZK volgt en evalueert PBLQ dit experiment.

Het experiment betreft het **actief informeren van mensen die staan ingeschreven op een woonadres** over nieuwe inschrijvingen op dat adres. Het doel van het experiment is om onjuiste inschrijvingen of adreswijzigingen waarvan de huidige ingeschrevenen op een adres niet op de hoogte zijn, te voorkomen. Dit draagt bij aan de kwaliteit van de adresregistratie in de BRP. Dit is van belang omdat de BRP de basis vormt voor de inzet van vele overheidsvoorzieningen.

Het experiment heeft een looptijd van vier jaar; van 1 oktober 2023 tot en met 1 oktober 2027. Gedurende deze periode worden de ervaringen met de uitvoering van het experiment gemonitord en de opbrengsten geëvalueerd. De evaluatie-uitkomsten worden mede gebruikt om te bepalen of deze nieuwe werkwijze uit het experiment permanent wordt verankerd in de Wet BRP.

Ieder jaar levert PBLQ een **voortgangsbriefing** op. Hierin wordt op basis van verschillende criteria beschreven hoe het experiment verloopt.

Deze rapportage beschrijft de ervaringen van gemeenten met uitvoering van het experiment van 1 september 2024 tot 1 november 2025 (periode 2). Grote verschillen tussen de resultaten van deze periode en de vorige voortgangsbriefing (periode 1, 1 januari 2024 tot 1 september 2024) worden tekstueel vermeld waar van toepassing.

Over de resultaten uit deze voortgangsbriefing

De resultaten uit deze voortgangsbriefing zijn gebaseerd op **een vragenlijst die in november 2025 onder alle gemeenten is verspreid**. De vragenlijst informeert naar de ervaringen bij gemeenten met het uitvoeren van het experiment van 1 september 2024 tot 1 november 2025. De vragenlijst is geadresseerd aan de afdeling burgerzaken bij iedere gemeente.

In totaal hebben 173 van de 342 gemeenten (51%) de vragenlijst ingevuld. De antwoorden van één gemeente bleken onbruikbaar, waardoor de analyses zijn gebaseerd op maximaal 172 gemeenten. Daarnaast hebben 18 gemeenten de vragenlijst niet volledig afgerond en hebben sommige gemeenten afzonderlijke vragen overgeslagen. Daardoor verschilt het aantal respondenten per vraag en tellen de aantallen in de grafieken niet altijd op tot 172. Om dezelfde redenen varieert ook het aantal antwoorden binnen de categorie 'wij versturen geen melding'.

Onderstaande tabel toont de spreiding van de deelnemende gemeenten naar gemeentegrootte. De laatste kolom geeft de werkelijke verdeling van gemeentegrootte van alle gemeenten in Nederland weer (N = 342). De respons is goed verdeeld over de verschillende gemeentegrootte categorieën, al zijn gemeenten met 50.000 tot 100.000 inwoners en gemeenten met 100.000 of meer inwoners licht oververtegenwoordigd. Kleinere gemeenten (minder dan 20.000 inwoners) zijn daarentegen licht ondervertegenwoordigd in de respons.

Gemeentegrootte	Aantal gemeenten dat de vragenlijst heeft ingevuld	Aandeel in de respons	Aandeel binnen alle Nederlandse gemeenten
Gemeenten <20.000 inwoners	23	13%	19,30%
Gemeenten tussen 20.000 tot 50.000 inwoners	87	51%	52,34%
Gemeenten tussen 50.000 tot 100.000 inwoners	39	23%	19,00%
Gemeenten ≥ 100.000 inwoners	23	13%	9,36%
TOTAAL	**172**	**100%**	**100% (342 gemeenten)**

Stand van zaken – belangrijkste bevindingen

- Voor een overgrote meerderheid van de gemeenten geldt dat het sturen van een melding bij een nieuwe inschrijving **geen nieuwe werkwijze** betreft. Ook zonder het experiment hielden zij zich al bezig met het sturen van meldingen om de juistheid van inschrijvingen achteraf te controleren.
- Voor het sturen van de melding wordt in verreweg de meeste gevallen een brief gebruikt die wordt **geadresseerd** aan de persoon die de inschrijving heeft gedaan. Ook komt het regelmatig voor dat de melding wordt geadresseerd aan de reeds ingeschreven bewoners op het adres waar de nieuwe inschrijving betrekking op heeft.
- Het is onduidelijk in hoeveel gevallen de melding resulteert in een reactie van de huidige bewoners en in een correctie. 56% van de gemeenten die de vragenlijst heeft ingevuld, geeft te kennen **niet systematisch bij te houden hoeveel reacties** ze krijgen. Daarom is niet vast te stellen hoeveel correcties in de BRP worden doorgevoerd als gevolg van het sturen van de melding.
- Als gemeenten reacties op de melding krijgen, hebben deze betrekking op een vermoeden van een onterechte, foutieve inschrijving, maar de reacties kunnen ook gaan over andere (informatie)vragen of berusten missverstanden, zo geven gemeenten aan.
- De meerderheid van de gemeenten is van mening dat het sturen van een melding bij een nieuwe inschrijving een **effectieve maatregel** is om foutieve adresregistraties te corrigeren. Maar omdat de meerderheid van de gemeenten niet systematisch bijhoudt hoeveel reacties zij krijgen en waartoe die reacties leiden, is de effectiviteit van de maatregel voor de kwaliteit van de BRP niet op basis van cijfers te onderbouwen.
- De effectiviteit wordt mede bepaald door **controles die de gemeente aan de voorkant bij een nieuwe inschrijving** toepast. Als de gemeente voorafgaand aan de inschrijving al controleert of het een juiste inschrijving betreft, door het vragen om bewijsstukken (koopcontract, huurcontract of verklaring van een andere bewoner), is de toegevoegde waarde van het sturen van een melding achteraf lager.
- Het sturen van de melding zorgt in de ogen van gemeenten voor een **verbeterde informatiepositie** van reeds ingeschreven bewoners over het aantal inschrijvingen op hun adres. Daarnaast draagt een correcte adresregistratie bij aan een **eerlijkere toekenning van uitkeringen en toeslagen**.
- De belangrijkste uitvoeringslasten van het sturen van meldingen zijn financiële kosten en administratieve lasten. Toch vindt een meerderheid van de gemeenten dat de **uitvoeringslasten opwegen tegen de opbrengsten**. Een hoge kwaliteit van de BRP is gemeenten veel waard.

Onderzoeksvragen

De onderzoeksvragen voor deze evaluatie hebben betrekking op de werkwijze, de doelstelling en de afweging tussen uitvoeringslasten en baten.

De antwoorden op deze drie onderzoeksvragen vormen samen de conclusie van de evaluatie voor dit experiment.

De onderzoeksvragen zijn:

- Op welke wijze sturen gemeenten na een nieuwe inschrijving of adreswijziging een melding aan ingeschrevenen op een woonadres? **(Werkwijze)**
- In hoeverre wordt de doelstelling van het experiment behaald? **(Doelstelling)**
    - In het Experimentbesluit staat dat het doel van het experiment is om de ingeschrevene te informeren over nieuwe adresregistraties op zijn of haar woonadres, om zo foutieve adresregistraties, ontstaan ten gevolge van een onjuiste inschrijving of een onjuiste adreswijziging, tegen te gaan. Het overkoepelende resultaat is een betere kwaliteit van de adresregistratie in de BRP.
- In hoeverre wegen de uitvoeringslasten op tegen de effecten/baten van het experiment? **(Afweging)**

Onderzoeksvraag 1

Op welke wijze sturen gemeenten na een nieuwe inschrijving of adreswijziging een melding aan ingeschrevenen op een woonadres? **(Werkwijze)**

De eerste onderzoeksvraag bestaat uit **vier deelvragen**:

1. Welke werkwijzen hanteren gemeenten bij het versturen van de melding aan ingeschrevenen?
2. Hoe ziet de melding eruit; welke informatie bevat de melding?
3. Welke uitzonderingen hanteren gemeenten om geen melding te sturen? In andere woorden: met welke reden sturen gemeenten geen melding?
4. Hoe vaak verwijzen gemeenten inwoners naar MijnOverheid bij vragen over actuele adresinschrijvingen?

Deelvraag 1 bestaat uit **meerdere subonderdelen** die afzonderlijk worden behandeld. Er wordt achtereenvolgens stilgestaan bij:

a. De eventuele controles die de gemeente aan de voorkant (voor de inschrijving) uitvoert en welke bewijsstukken daarbij worden opgevraagd;
b. De vraag of de gemeente altijd een melding stuurt bij een nieuwe inschrijving;
c. In hoeverre dit voor de gemeente een nieuwe of al bestaande werkwijze vormt;
d. Aan wie de gemeente de melding adresseert;
e. Het type communicatiemiddel dat de gemeente voor het versturen van de melding gebruikt (bijvoorbeeld brief, email, etc.).

Belangrijkste bevindingen m.b.t. de werkwijze van gemeenten

- Gemeenten waren – ook al voor de start van experiment – gewend vormen van controle bij nieuwe inschrijvingen uit te voeren; in veel gevallen gebruikten ze daarbij al de in het experiment voorgestelde procedure van het versturen van een melding.
- Een overgrote meerderheid van de deelnemende gemeenten geeft aan altijd een melding te sturen bij een nieuwe inschrijving.
- Slechts enkele gemeenten laten het sturen van een melding in sommige gevallen achterwege. Dat betreft met name meldingen die betrekking hebben op een verzorgingstehuis of een andere vorm van collectieve bewoning.
- Voor nadere informatie naar aanleiding van de melding of andere vragen over actuele adresinschrijvingen verwijst het merendeel van de gemeenten naar 'MijnOverheid'.

De verdere onderbouwing en uitwerking van deze bevindingen vinden plaats op de volgende pagina's.

Controles aan de voorkant van een inschrijving

Deelvraag 1 bestaat uit verschillende onderdelen. Dit betreft om te beginnen de vraag in hoeverre de gemeente voorafgaand aan het versturen van een melding controles uitvoert. Deze contextinformatie is relevant, omdat dergelijke controles aan de voorkant net als het versturen van een melding een waarborg vormen dat er geen foutieve inschrijvingen worden gedaan.

De antwoorden op de vraag of de gemeente controles uitvoert staan in het rechter figuur weergegeven. Een grote meerderheid van de gemeenten geeft aan in meer of mindere mate controles uit te voeren. 68 gemeenten geven aan dit altijd bij alle inschrijvingen te doen, 39 meestal, 53 soms en 3 nooit.

9 gemeenten hebben op deze vraag 'Anders, namelijk' geantwoord. Daarin geven ze bijvoorbeeld aan dat het uitvoeren van controles en/of het opvragen van bewijsstukken meestal niet standaard gebeurt, maar afhankelijk van de situatie, bijvoorbeeld bij twijfel, bij vestiging vanuit het buitenland, bij inwoning of kamerverhuur, bij inschrijving op een recreatiepark en wanneer het adres al bewoond is.

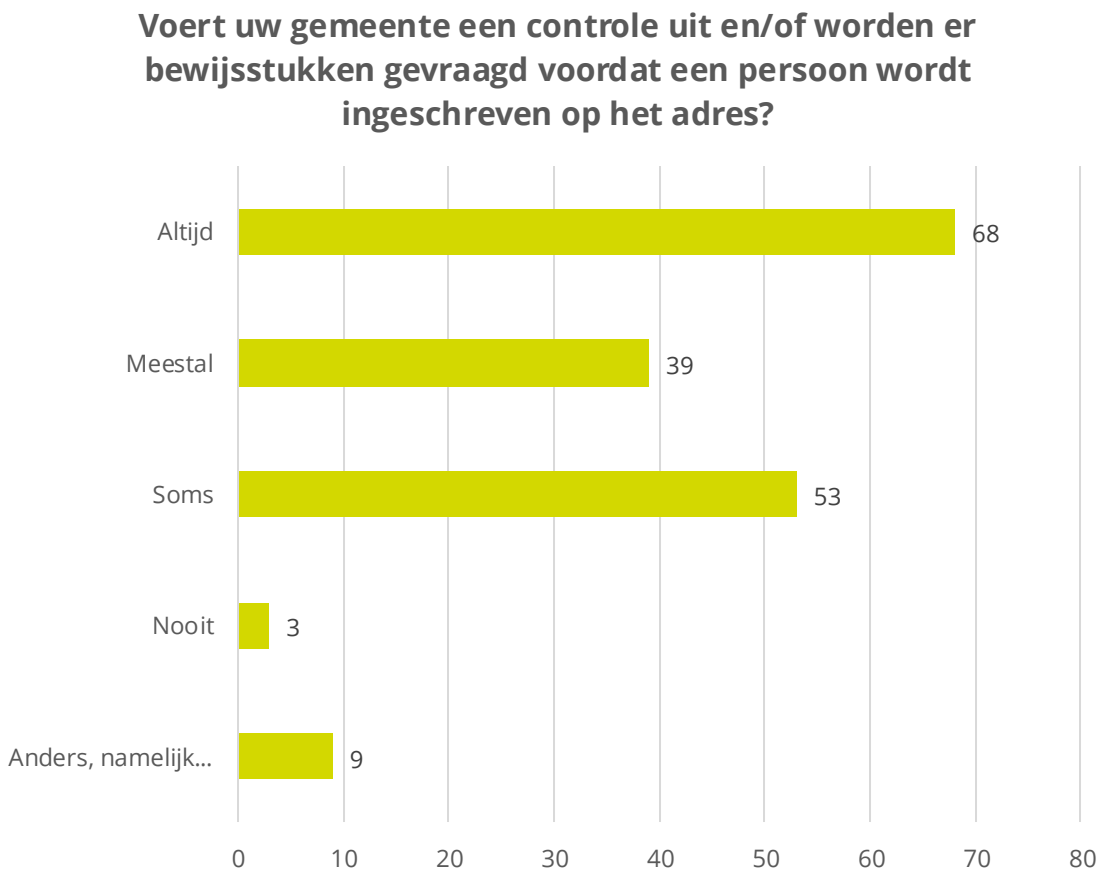

Onderzoeksvraag 1
Deelvraag 1

Gevraagde bewijsstukken bij het uitvoeren van controles

Aan de gemeenten die hebben aangegeven controles uit te voeren bij inschrijvingen op een nieuw adres, is gevraagd om welke bewijsstukken het gaat. Bewijsstukken zijn documenten die kunnen aantonen dat iemand daadwerkelijk op het opgegeven adres gaat wonen. De gemeenten konden bij deze vraag meerdere antwoorden geven.

De meeste gemeenten vragen om een huurcontract of koopcontract (144 keer genoemd). 137 gemeenten vragen om een verklaring van een andere reeds ingeschreven bewoner.

117 gemeenten geven aan dat ze gebruik maken van automatische regels in hun burgerzakensysteem. Deze regels (als-dan-bepalingen) bepalen in welke gevallen de gemeente wel of niet om bewijsstukken bij een nieuwe inschrijving vraagt.

16 gemeenten hebben bij 'Anders, namelijk...' voorbeelden gegeven, zoals: verklaring van bewoning, zorgovereenkomst in het geval van een verzorgingstehuis, toestemming van hoofdbewoner, verklaring van eigenaar van het pand, eigenaar controle via koppeling met de Basisregistratie Kadaster (BRK).

Welke methoden gebruikt u voor controles en/of het opvragen van bewijsstukken voordat u een persoon inschrijft op een adres? (meerdere antwoorden mogelijk)

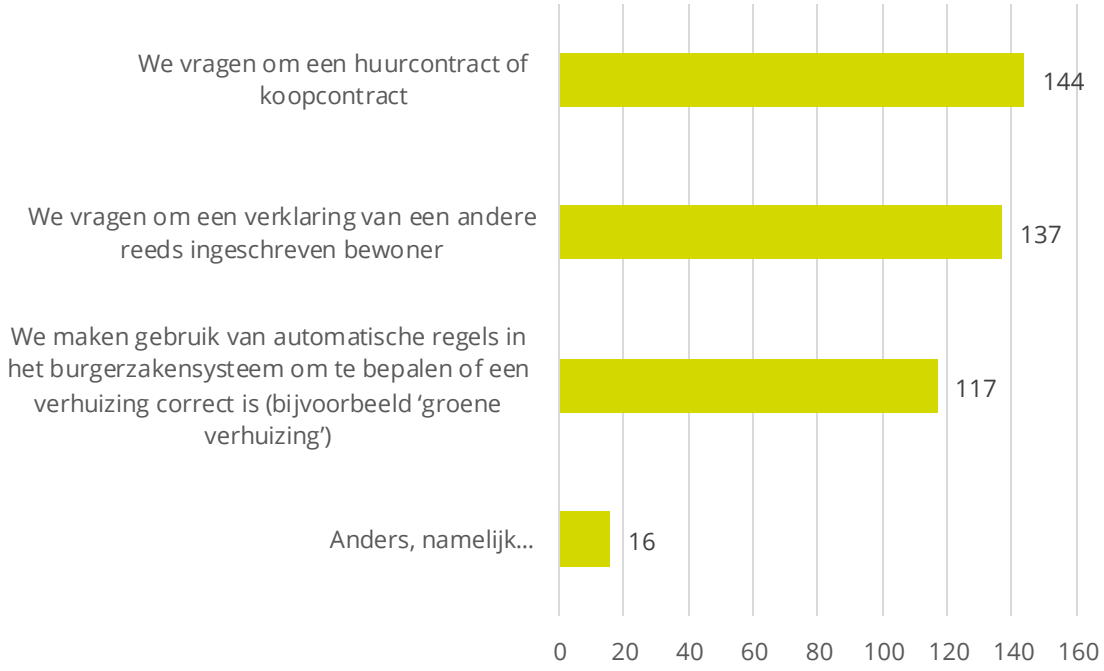

Onderzoeksvraag 1
Deelvraag 1

Het sturen van een melding

De volgende vraag uit de vragenlijst is in hoeveel gevallen gemeenten bij een inschrijving een melding stuurt. De overgrote meerderheid van de deelnemende gemeenten geeft aan altijd een melding te sturen bij een nieuwe inschrijving (133). 13 gemeenten geven aan dit meestal te doen, 9 soms en 7 geven aan dat ze dergelijke meldingen nooit versturen.

9 gemeenten hebben het antwoord 'Anders, namelijk…' gegeven. Uit de toelichtingen blijkt dat de antwoorden onder 'Anders, namelijk…' inhoudelijk grotendeels aansluiten bij de bestaande antwoordcategorieën (altijd, meestal of soms). De categorie 'Anders, namelijk…' is in deze gevallen gebruikt voor een nadere toelichting, maar betreft geen wezenlijk afwijkende werkwijze.

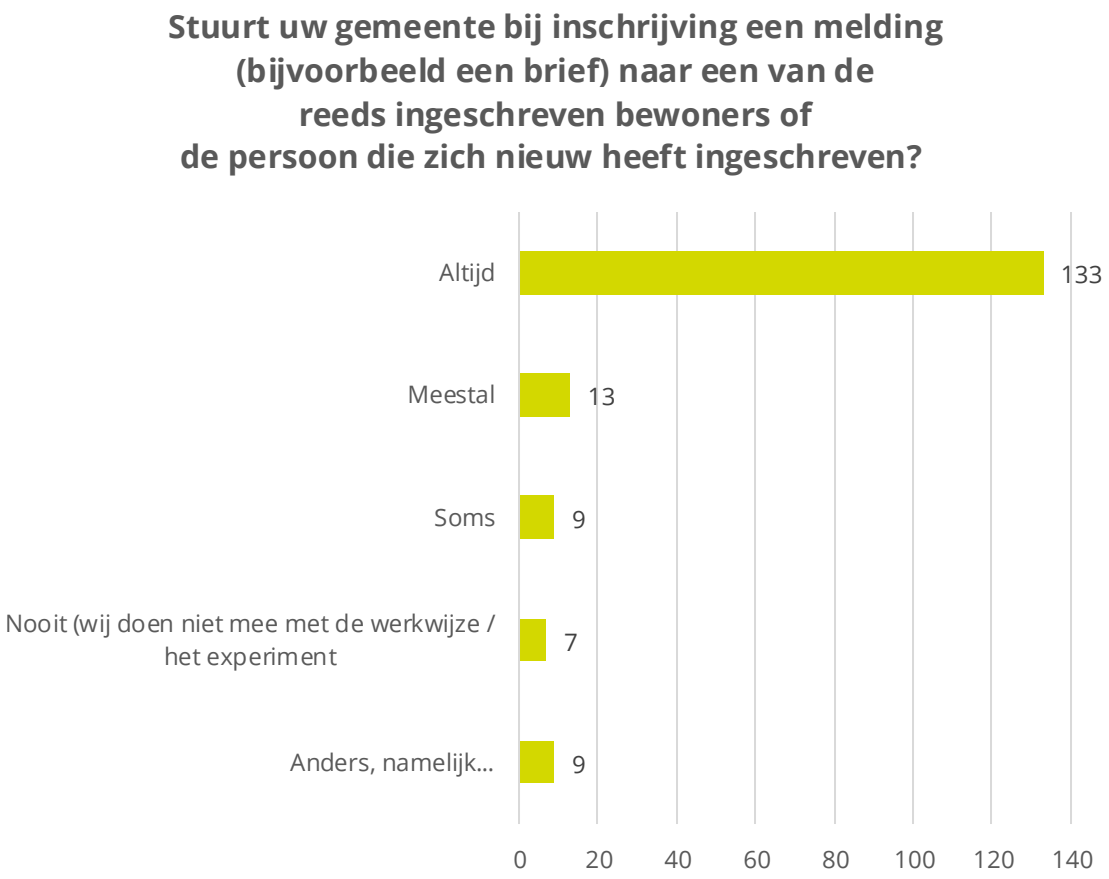

Onderzoeksvraag 1
Deelvraag 1

(G)een nieuwe werkwijze

Het grootste deel van de gemeenten (145) die de vragenlijst heeft ingevuld, geeft aan dat het versturen van een melding geen nieuwe werkwijze is. Voor 10 gemeenten betreft het wel een nieuwe werkwijze. 8 gemeenten geven aan dat zij de werkwijze van het experiment niet hebben gebruikt en geen meldingen bij een nieuwe inschrijving versturen.

7 gemeenten hebben 'Anders, namelijk...' geantwoord. Een gemeente geeft aan voor ingang van het experiment al brieven te versturen bij verhuizingen. Na het experiment is dit uitgebreid naar eerste en hervestigingen.

Een andere gemeente geeft aan: ''*We stuurden sowieso al een melding naar degene die zich nieuw heeft ingeschreven, maar voor het experiment vroegen we vooraf om toestemming van een reeds ingeschreven bewoner. Nu sturen we een kennisgevingsbrief naar een de reeds ingeschreven bewoner(s).*"

Een derde gemeente geeft aan: ''*Het versturen is geen nieuwe werkwijze alleen de manier waarop. Het ging eerst per mail en nu met een brief.*''

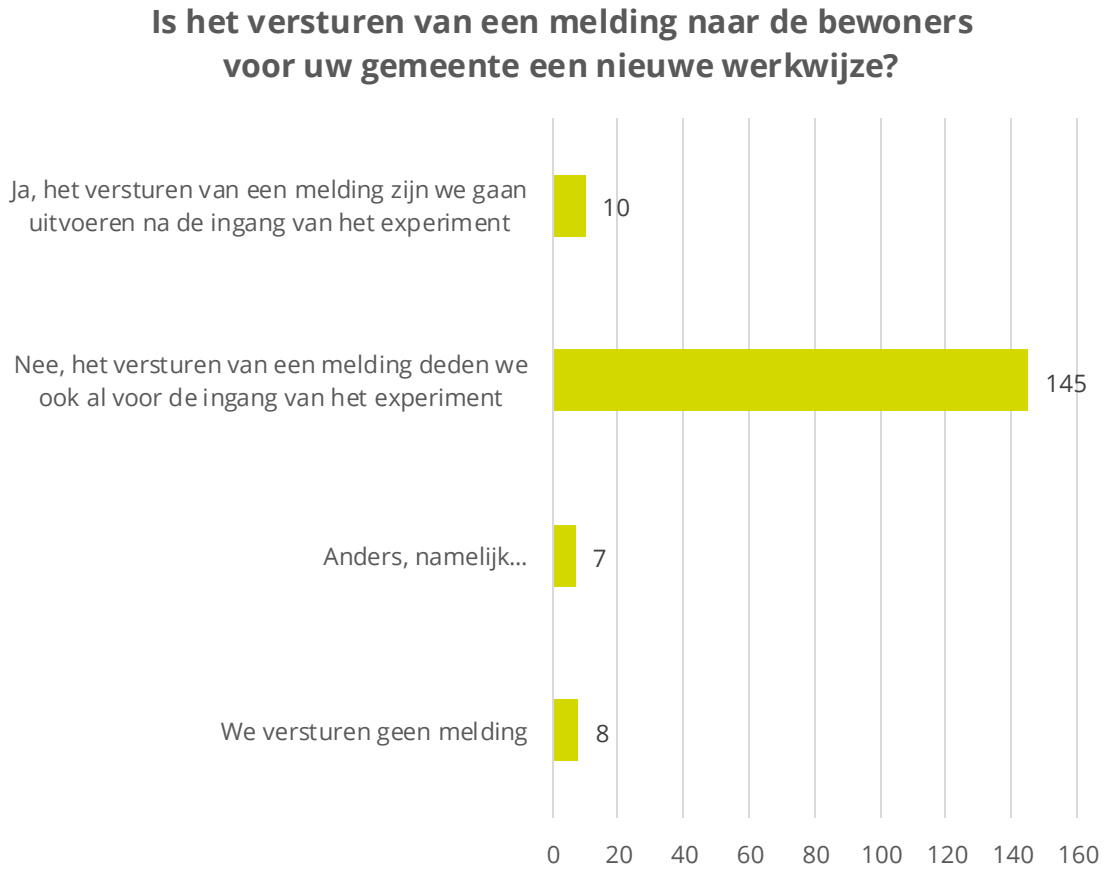

Onderzoeksvraag 1
Deelvraag 1

Het adres van de melding

Aan gemeenten is in de vragenlijst gevraagd aan wie ze een melding sturen. De resultaten laten zien dat de meeste meldingen worden gestuurd naar de persoon die zich nieuw laat inschrijven (129). Daarnaast worden er ook, zij het in mindere mate, meldingen gestuurd naar de reeds ingeschreven bewoners (24) en de hoofdbewoner of langst ingeschrevene (23) van het adres.

8 gemeenten hebben het antwoord 'Anders, namelijk...' aangegeven. 3 gemeenten geven bij dit antwoord aan een melding te sturen naar de nieuwe bewoners. Deze gemeenten vallen in de eerste categorie van de grafiek "Aan de persoon die zich nieuw laat inschrijven op het adres sturen we een (bevestigings-)brief". 2 gemeenten geven aan een melding te sturen aan degene die de aangifte heeft gedaan, wat feitelijk ook de eerste antwoordcategorie inhoudt. 1 gemeente geeft aan via e-mail meldingen te versturen. De 2 andere reacties zijn:

- ''Ook aan de verhuurder van het pand. Hierin staan geen persoonsgegevens, alleen dat er een nieuwe inschrijving is gekomen en het totaal aantal bewoners nu."
- ''Aan de hoofdbewoner of de langst ingeschrevene van het adres, MITS aan de voorkant van de aangifte het toestemmingsformulier van de hoofdbewoner ontbreekt.''

Aan wie adresseert uw gemeente de melding van een nieuwe inschrijving en eventuele bevestiging? (meerdere antwoorden mogelijk)

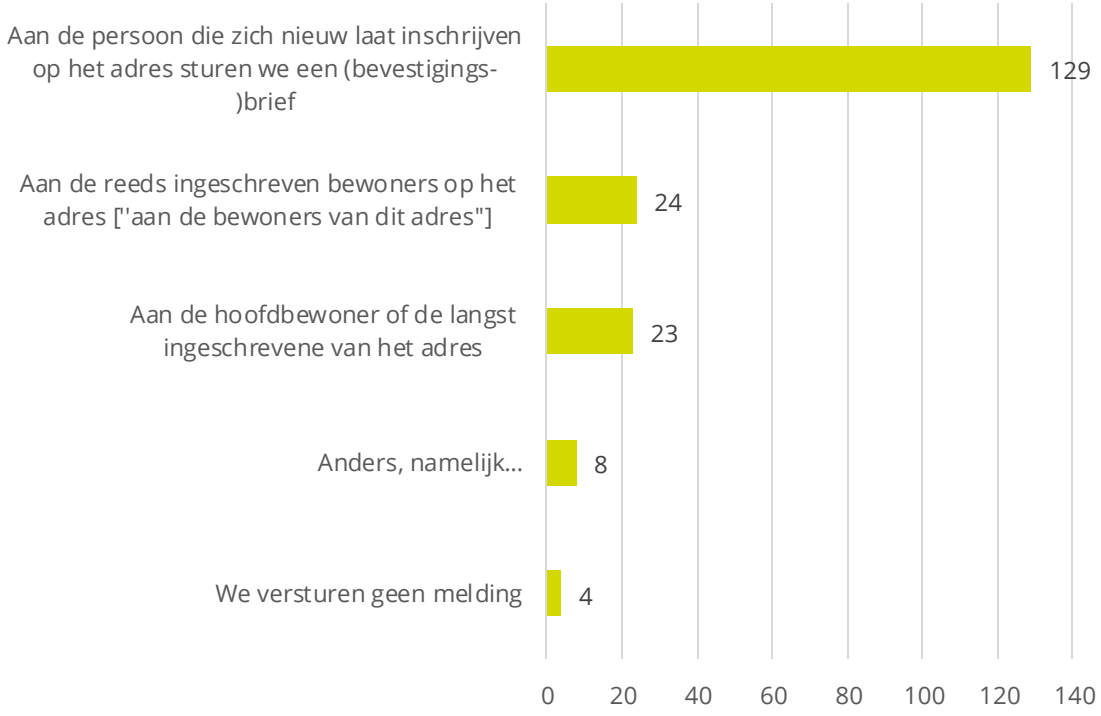

Onderzoeksvraag 1
Deelvraag 1

Het type communicatiemiddel

Verreweg de meeste meldingen worden per brief verstuurd (158). Daarnaast worden er door 5 gemeenten meldingen verstuurd via de Berichtenbox van MijnOverheid. 1 gemeente gebruikt een kaart.
5 gemeenten geven bij 'Anders, namelijk...' aan dat ze de melding per e-mail versturen. 1 van de 5 gemeenten stuurt alleen bij 'groene verhuizingen' een melding per e-mail. Tot slot is er een gemeente die een welkomstpakket stuurt.

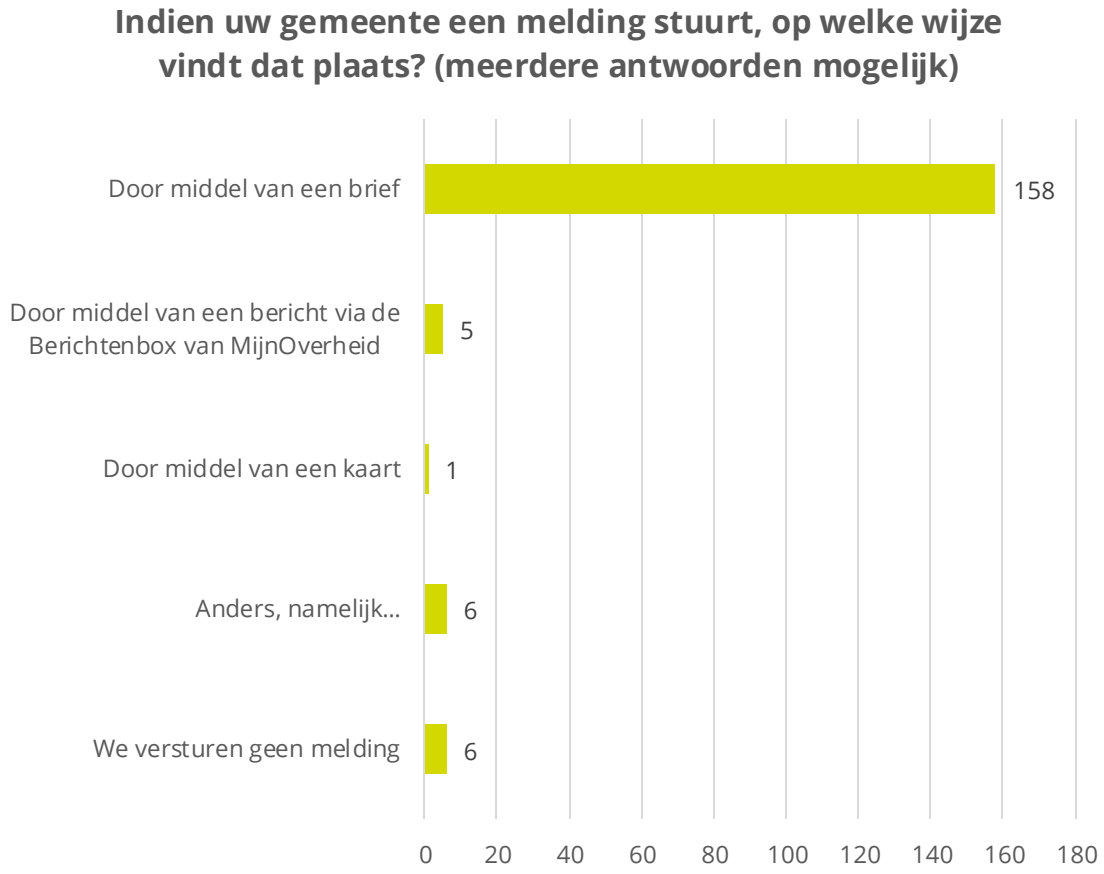

Onderzoeksvraag 1
Deelvraag 1

Inhoud van de melding

In de vragenlijst is ook geïnformeerd naar de informatie die gemeenten aan een melding toevoegen. In veel gevallen bevat de melding instructies over wat de ontvanger moet doen als de informatie in de brief niet klopt (106) en wordt het aantal reeds ingeschreven bewoners vermeld (75). Het aantal nieuwe bewoners dat zich inschrijft wordt door 66 gemeenten gedeeld.

46 gemeenten geven aan dat de melding nog andere informatie bevat. Antwoorden die meermaals voorkomen zijn: bevestiging van inschrijving, dat de verhuizing is verwerkt, een ingangsdatum van inschrijving/verhuisdatum, een verwijzing naar MijnOverheid, aanvullende informatie voor nieuwe bewoners en contactgegevens van de gemeente voor vragen.

Er zijn ook antwoorden die door een enkele gemeente(n) zijn genoemd, waaronder: informatie over geheimhouding, de nieuwe situatie van de aangever (huurder, inwoning, koper, ...), naam van de persoon die zich ingeschreven heeft, blanco toestemmingsverklaring voor de persoon die er al woont, verstrekkingsbeperking en/of het aantal personen dat eventueel al in onderzoek staat.

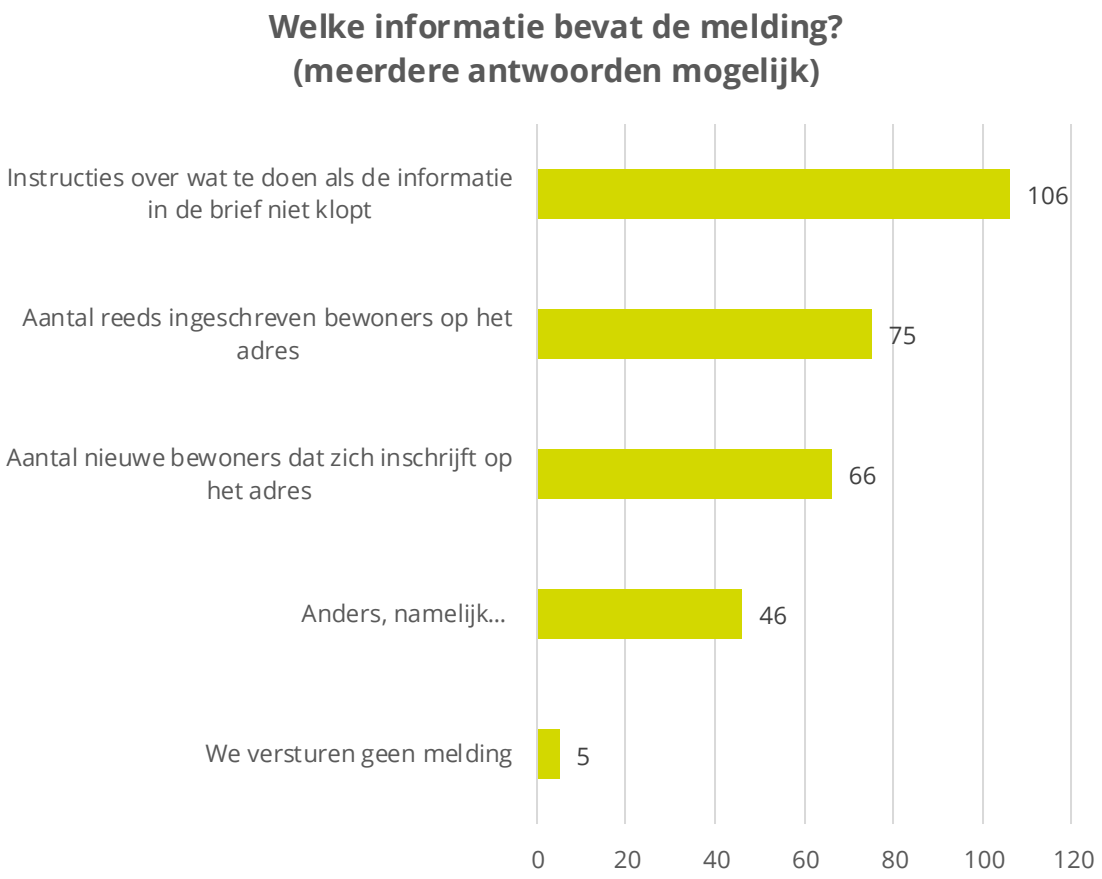

Onderzoeksvraag 1
Deelvraag 2

Het achterwege laten van een melding

De grafieken hiernaast gaan over de vraag wat (bij benadering) het aantal gevallen is dat de gemeente het sturen van een melding achterwege liet.

De eerste grafiek geeft weer dat het grootste gedeelte van de deelnemende gemeenten het versturen van een melding *nooit* achterwege laat en altijd een melding verstuurd (112).

Bij 32 gemeenten is het niet bekend hoeveel meldingen er achterwege worden gelaten.

De gemeenten die op de vraag instemmend reageerden (19), kregen de vervolgvraag hoe vaak de melding niet is gestuurd. In de tweede grafiek zijn de doorgegeven aantallen van de 19 gemeenten weergegeven. Het aantal varieerde tussen de 0 en 2350 meldingen. De mediaan is 30 en het gemiddelde is 317.

De redenen voor het achterwege laten van een melding worden op de volgende pagina toegelicht.

Wat is (bij benadering) het aantal gevallen dat uw gemeente het sturen van een melding achterwege liet van 1 september 2024 tot 1 november 2025?

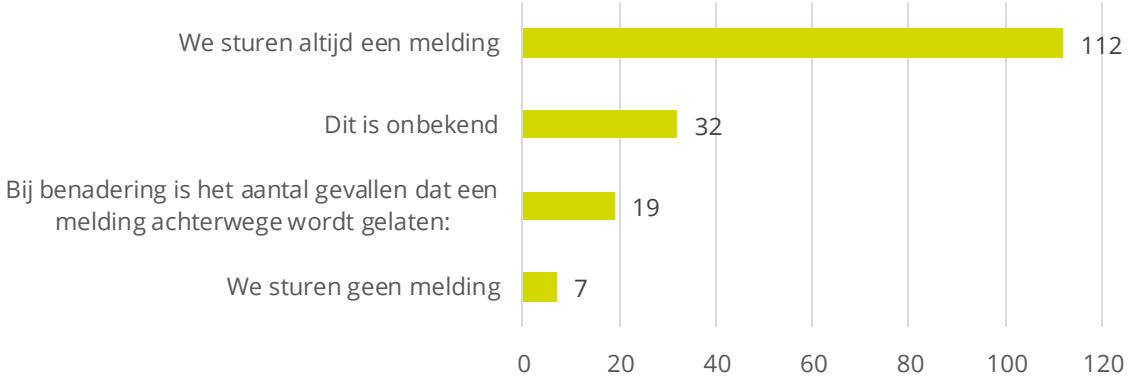

Bij benadering is het aantal gevallen dat een melding achterwege wordt gelaten:

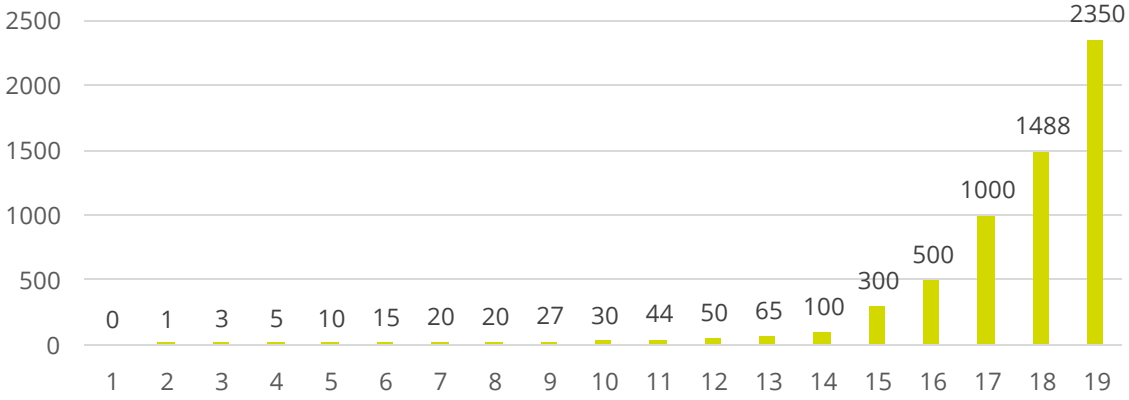

Onderzoeksvraag 1
Deelvraag 3

Redenen voor achterwege laten versturen melding (1)

Er kunnen allerlei redenen zijn waarom een gemeente het versturen van een melding achterwege laat. Hieronder staan de redenen die gemeenten in de vragenlijst hebben vermeld. De specificatie van de categorie 'Anders, namelijk ….' staat op de volgende pagina.

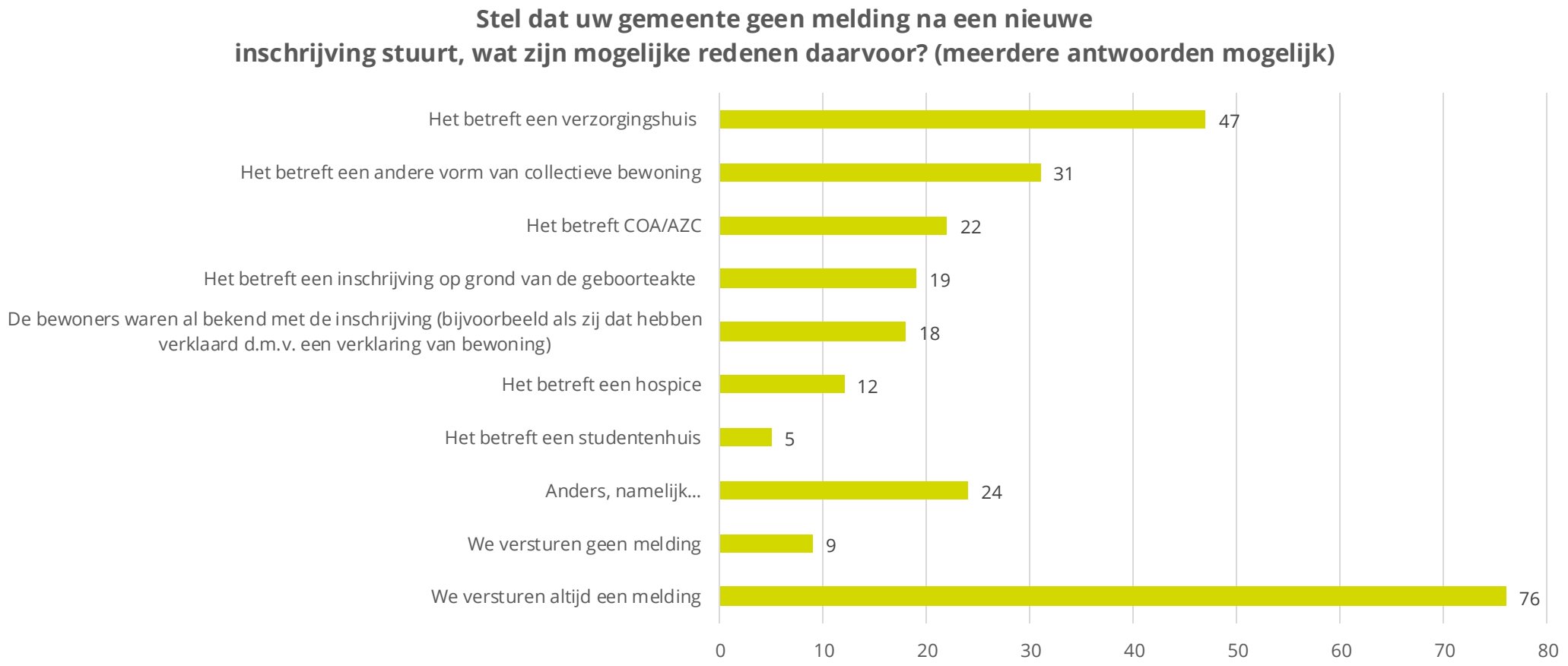

Onderzoeksvraag 1
Deelvraag 3

Redenen voor achterwege laten versturen melding (2)

Aantal	Anders, namelijk…
2	Gemeentelijk briefadres
2	Storing van het systeem
1	Opvang Oekraïners
1	Bij een 1e inschrijving
1	Vergeten
1	Inschrijving is duidelijk en wordt aangegeven met aantal bewoners.
1	Kamergewijze verhuur aan (seizoens)personeel
1	Bij een toevallige geboorte/geboorte in de gemeente sturen wij alleen een uitdraai van de persoonslijst
1	Betrokken is na inschrijving ook direct weer geëmigreerd
1	We versturen alleen een melding aan degene die de adresaangifte heeft gedaan (niet aan kinderen en partner die doorgegeven zjn door degene de aangever).
1	VrijBRP was daar nog niet voor geprogrammeerd.
1	De nieuw ingeschreven persoon krijgt altijd een bevestigingsbrief per post op het nieuwe adres. Reeds ingeschreven bewoner aleen als het een inwoon situatie betreft, dus inderdaad bij instellingen, zoals verzorgingstehuizen of het COA, sturen we geen kennisgeving naar reeds ingeschreven bewoners.
1	Wij sturen geen melding bij de digitaleverhuisaangiften en verwijzen naar mijnoverheid om te verwerking te kunnen controleren. Wij sturen alleen een bevestiging naar aangiften via de balie of de post/mail
1	Penitentiaire inrichting

Verwijzing naar MijnOverheid

Vaak verwijzen de gemeenten die aan het experiment deelnemen inwoners bij vragen over actuele adresinschrijvingen door naar MijnOverheid;
52 gemeenten geven aan dit altijd te doen en 70 doen dit regelmatig.
32 gemeenten verwijzen de inwoners soms door en 8 doen dit nooit.

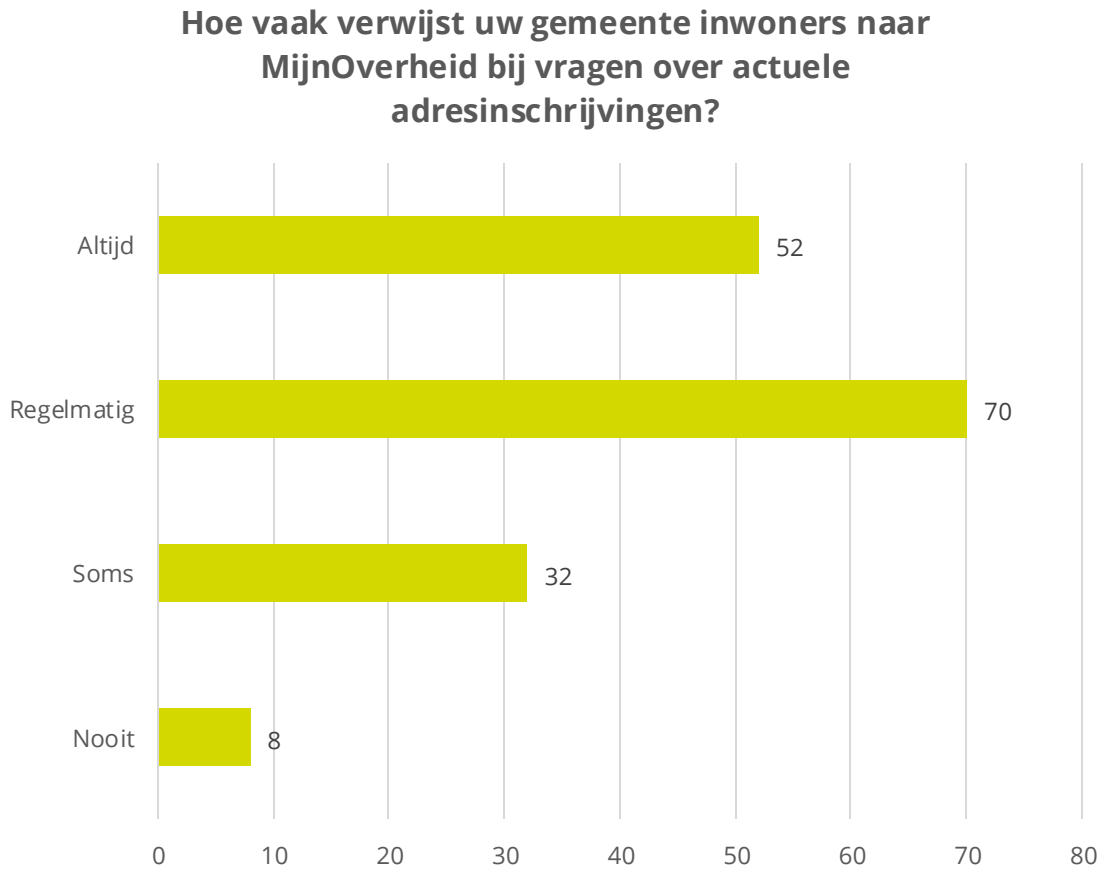

Onderzoeksvraag 1
Deelvraag 4

Onderzoeksvraag 2

In hoeverre wordt de doelstelling van het experiment behaald? **(Doelstelling)**

In het Experimentbesluit staat dat het doel van het experiment is om de ingeschrevene te informeren over nieuwe adresregistraties op zijn of haar woonadres, om zo foutieve adresregistraties, ontstaan ten gevolge van een onjuiste inschrijving of een onjuiste adreswijziging, tegen te gaan. Het overkoepelende resultaat is een betere kwaliteit van de adresregistratie in de BRP.

De tweede onderzoeksvraag bestaat uit **drie deelvragen**:

1. Is het sturen van een melding volgens gemeenten een effectieve maatregel om foutieve adresregistraties te corrigeren?
2. In hoeverre is de ingezetene beter dan voorafgaand aan de inwerkingtreding van het experiment geïnformeerd over het aantal personen dat is ingeschreven als woonachtig op diens woonadres?
3. Zorgt het versturen van een melding bij een nieuwe inschrijving op een adres voor een betere kwaliteit van de adresregistratie in de BRP?

Belangrijkste bevindingen m.b.t. de effectiviteit van het doen van een melding

- Een overgrote meerderheid van de gemeenten vindt het doen van een melding effectief. Gemeenten vinden bovendien dat het sturen van een melding meerwaarde heeft ten opzichte van andere instrumenten om de adreskwaliteit te versterken, zoals de Landelijke Aanpak Adreskwaliteit (LAA) en de TerugMeldVoorziening (TMV).
- Veel gemeenten geven aan dat ze voor de start van het experiment ook al meldingen verstuurden, waardoor sinds de start van het experiment de bewoner even goed is geïnformeerd als daarvoor.
- Bijna overal ontvangen gemeenten ook reacties op de gestuurde melding, maar gemeenten houden niet gestructureerd bij om hoeveel reacties het gaat. De verwachting is dat het aantal reacties beperkt is. Daarom stellen gemeenten ook dat reacties in weinig gevallen aanleiding geven tot nader adresonderzoek, bijvoorbeeld omdat het vermoeden bestaat dat een adresinschrijving foutief is.
- Ook het aantal correcties in de BRP die het resultaat zijn van een melding is volgens gemeenten beperkt. Wel hebben gemiddeld gezien gemeenten meer correcties doorgegeven dan in de vorige voortgangsbriefingsperiode. Gemiddeld hebben gemeenten deze periode 12,33 correcties per gemeente gedaan, tegenover 2,06 correcties per gemeente vorig jaar.

De verdere onderbouwing en uitwerking van deze bevindingen vinden plaats op de volgende pagina's.

Een effectieve maatregel

Het grootste deel van de gemeenten vindt het versturen van een melding een effectieve maatregel om foutieve adresregistraties te corrigeren (132). 19 gemeenten zijn het hier niet mee eens.

Hieronder staan enkele toelichtingen van gemeenten die aangeven het een effectieve maatregel te vinden:

- "De ingeschreven burger kan dan meteen reageren als hij een brief krijgt voor een inwoner die niet bij hem woont. En wij kunnen dan snel corrigeren zodat de consequenties van de fout beperkt blijven."
- "Hierdoor komt een onjuiste inschrijving veel sneller aan het licht. Grip houden om de kwaliteit van de BRP te handhaven."
- "De keren dat we een terugmelding kregen naar aanleiding van een verstuurde kennisgeving, kwam er na een telefoontje naar de hoofdbewoner of nieuw ingeschreven persoon wel naar boven, dat er per ongeluk een foutief huisnummer was opgegeven in de verhuisaangifte, dus wat dat betreft is het wel zinvol. Anders kan het weken of maanden duren voordat iemand doorheeft dat de overheidspost op een verkeerd adres wordt bezorgd. Vooral nu veel digitaal wordt verstuurd en mensen sowieso weinig fysieke post meer ontvangen."

Daarnaast geven gemeenten in de toelichting nuanceringen van de effectiviteit, zoals:

- "Twijfelgeval; het is niet per se de brief die het effectief maakt. Het zijn de medewerkers die alert zijn en de bewoners die contact opnemen."
- "Kanttekening: wanneer het een inschrijving betreft op een locatie waar veel bewoners verblijven (bijvoorbeeld opvanglocatie/zorginstelling) dan levert het niets op omdat men (vanzelfsprekend) geen inzicht heeft in de totale "legale" bewoning van het adres."
- "Alleen als de gemeente vooraf geen controle zou doen."
- "Effectief voor een bepaalde groep. Kwaadwillenden reageren niet.''

De volgende toelichtingen zijn vermeld door gemeenten die het geen effectieve maatregel vinden:

- "Een tussenoplossing lijkt mij het meest geschikt. Stuur een bevestigingsmail naar iedere nieuwe bewoner. Wanneer een bewoner gaat inwonen bij een andere bewoner, verstuur dan een brief naar de hoofdbewoner of vraag om toestemming voor inwoning van de hoofdbewoner. Volgens mij bereik je op bovenstaande manier veel meer mensen en heeft het ook daadwerkelijk een meerwaarde."
- "In de praktijk merken wij niet dat aan de hand van die melding veel correcties plaatsvinden op adresregistraties."

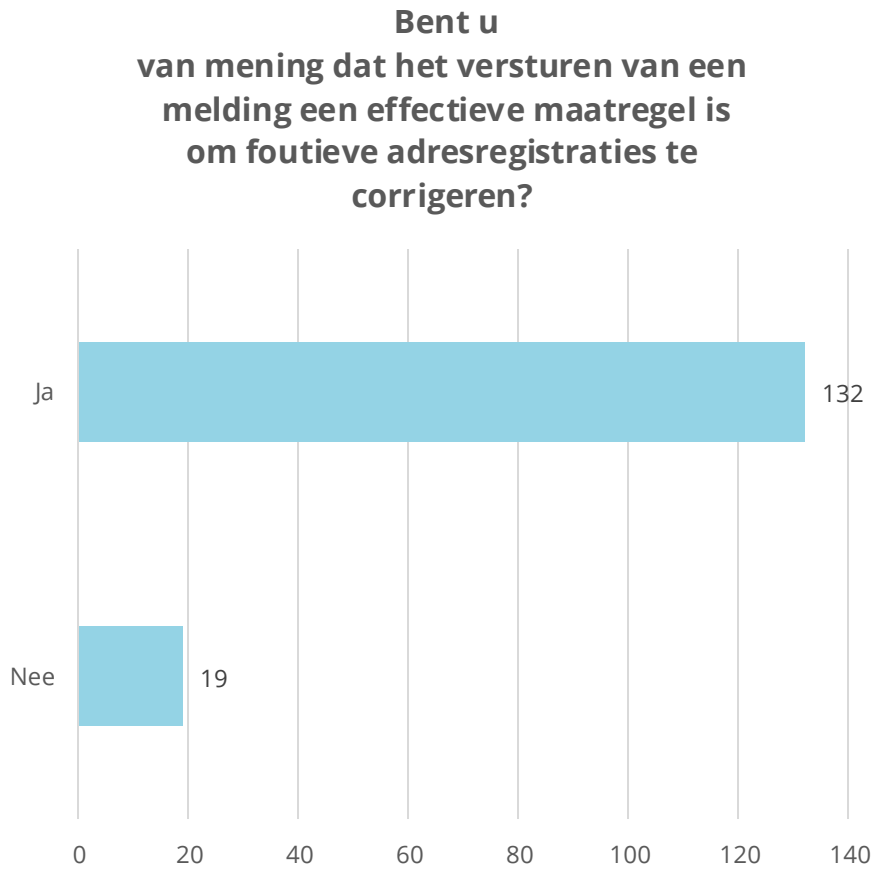

Onderzoeksvraag 2
Deelvraag 1

Meerwaarde van de melding

De meeste gemeenten die de vragenlijst hebben ingevuld zijn van mening dat het versturen van de melding meerwaarde heeft ten opzichte van al bestaande instrumenten zoals LAA en TMV; 85 gemeenten zien in sterke mate meerwaarde en 47 een beetje meerwaarde. Daarentegen zien 16 gemeenten weinig meerwaarde en 6 gemeenten zien totaal geen meerwaarde.

Hieronder een aantal toelichtingen van gemeenten die meerwaarde zien:

- ''Het is naast de LAA en de Terugmeldvoorziening een middel om ten onrechte ingeschreven personen op een adres gemeld te krijgen. Maar reacties die we krijgen op de meldingen zijn minimaal.''
- ''Vaak komen de meldingen via verschillende kanalen binnen. Hierdoor heb je een sterker onderzoeksdossier.''
- ''De hoofdbewoner wordt in de gelegenheid gesteld direct te reageren wanneer iemand zich inschrijft die er niet woont/buiten zijn of haar weten om.''
- “Ik denk dat het versturen van brieven naar nieuwe bewoners en hoofdbewoners zorgt voor een actieve houding vanuit de gemeente. De signalen die wij ontvangen n.a.v. de brieven krijgen we niet via de TMV of LAA. Dus dit is een extra instrument waarmee je de kwaliteit nog verder kunt verbeteren.''
- ''Als een gemeente vooraf geen controle doet bij een inschrijving heeft het zeker wel meerwaarde.“

Hieronder een aantal toelichtingen van gemeenten die weinig tot geen meerwaarde zien:

- ''Wij vinden dit overbodig omdat de burgers ook op Mijn Overheid kunnen kijken. Wij vinden dat het sturen van de melding in de vorm van een brief niet bijdraagt aan (het verbeteren) van de kwaliteit van de BRP.”
- “Wanneer we kijken naar de verhouding tussen het aantal brieven dat we moeten versturen (2.332) en het aantal meldingen dat daadwerkelijk leidt tot een adresonderzoek of correctie (slechts 5), dan is het versturen van een brief naar mijn mening niet zinvol. Voor de bewoner volstaat een e-mail. Dit bespaart de gemeente aanzienlijk veel extra werk en kosten. Een tussenoplossing lijkt mij het meest geschikt. Stuur een bevestigingsmail naar iedere nieuwe bewoner. Wanneer een bewoner gaat inwonen bij een andere bewoner, verstuur dan een brief naar de hoofdbewoner. Volgens mij bereik je op bovenstaande manier veel meer mensen en heeft het ook daadwerkelijk een meerwaarde.”
- “Weinig meerwaarde, doen al controles vooraf en vragen bewijsstukken.”

In hoeverre heeft in uw ogen het versturen van een melding van een nieuwe inschrijving op een adres meerwaarde ten opzichte van al bestaande instrumenten om de kwaliteit van de BRP te verbeteren, zoals de LAA en de TMV?

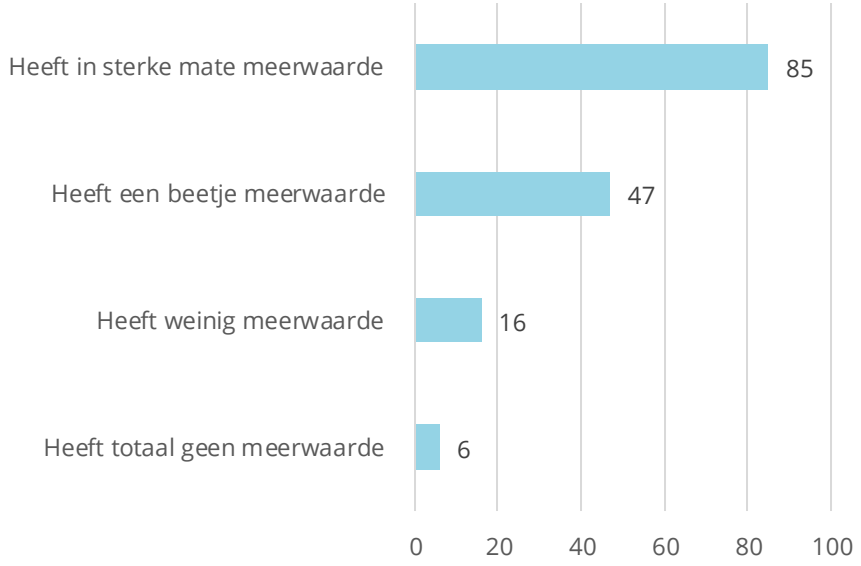

Onderzoeksvraag 2
Deelvraag 1

Beter geïnformeerd

De meningen zijn verdeeld over de mate waarin de melding tot beter geïnformeerde bewoners leidt. 27 gemeenten vinden dat bewoners veel beter geïnformeerd zijn en 38 gemeenten een beetje beter. Daarentegen zeggen 22 gemeenten dat bewoners waarschijnlijk niet beter geïnformeerd zijn en 11 gemeenten totaal niet beter.

Van de 58 gemeenten die een antwoord hebben ingevuld bij “Anders, namelijk…” zijn er 50 gemeenten die aangeven dat er in hun situatie niets is veranderd, omdat zij voorafgaand aan het experiment ook al meldingen verstuurden. Een van de gemeenten geeft aan: ''*Voor onze gemeente is er niks veranderd want wij deden dit al, maar in gemeentes waar dit niet zo was is er waarschijnlijk veel veranderd. Wij vinden dit een goede ontwikkeling.*''

3 gemeenten lichten toe dat er geen verandering is, omdat ze niet deelnemen aan het experiment. Voor twee gemeenten is het onbekend. De andere reacties bij "Anders, namelijk…" zijn:

- "Als ze toestemming geven voor inwoning krijgen ze geen melding van het feit dat er weer iemand ingeschreven is."
- "Niet beter. Eerst vroegen we standaard om toestemming vooraf. Nu sturen we een kennisgeving nadat de verhuizing verwerkt is. Komt op hetzelfde neer."
- "Door vooraf een toestemming inwoning of een koop- of huurovereenkomst te vragen voorkom je dat er onjuiste inschrijvingen plaatsvinden. Ik vind het experiment om dit achteraf te doen te laat."

In hoeverre vindt u dat de reeds ingeschreven bewoners beter dan voor het experiment zijn geïnformeerd over het aantal personen dat is ingeschreven op het adres? Door dit experiment zijn de reeds ingeschreven bewoners…

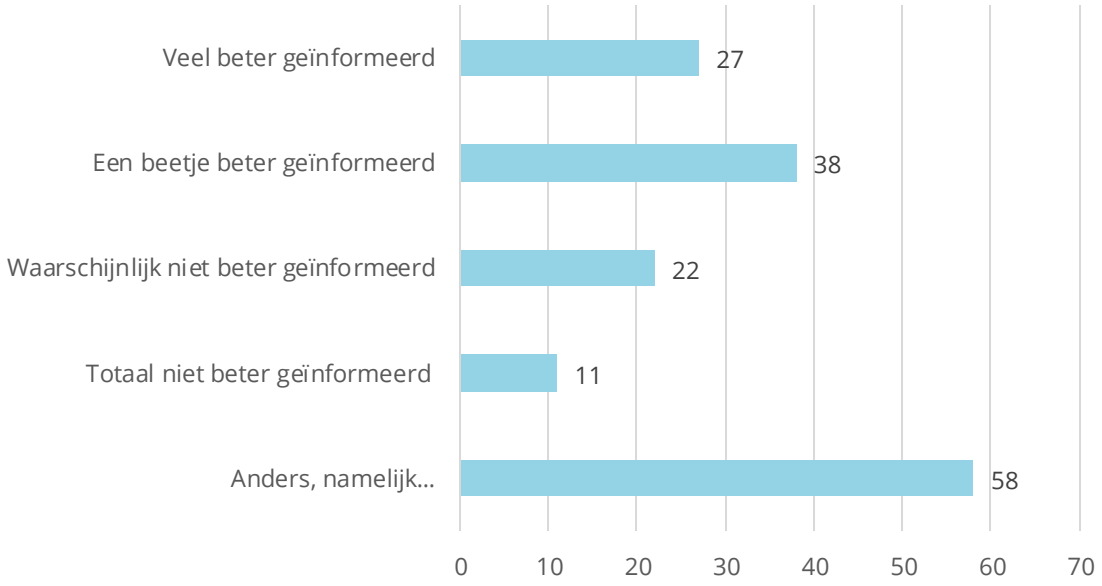

Onderzoeksvraag 2
Deelvraag 2

Aantal gestuurde meldingen

Aan de gemeenten is tevens gevraagd hoeveel meldingen zij versturen. In de eerste grafiek is af te lezen dat naast de 5 gemeenten die geen melding versturen, 84 dit aantal niet kunnen opgeven, omdat ze het niet registreren. De andere 72 gemeenten heeft wel een totaalaantal doorgegeven die bij elkaar optellen tot 335.057 meldingen. Gemiddeld genomen betekent dit dat er per gemeente deze periode **4653,57 meldingen** zijn verstuurd. Dit is hoger dan het gemiddelde van 3690,75 in de vorige periode. De mediaan is 2446,5 meldingen. De vorige periode was dit 1210 meldingen. De mediaan is een belangrijke statistische maatstaf, omdat deze het midden van de dataset aangeeft: 50% van de gemeenten heeft minder dan 2446,5 meldingen, terwijl de andere 50% meer heeft. Dit maakt de mediaan minder gevoelig voor uitschieters dan het gemiddelde. In dit geval geeft de mediaan een realistischer beeld van het aantal meldingen per gemeente, aangezien er een aantal uitschieters naar boven zijn, die het gemiddelde omhoog trekken. De grafiek rechts op de pagina geeft inzicht hoeveel meldingen er gemiddeld per gemeente in een bepaalde gemeentegrootte categorie worden verzonden. Uit de grafiek blijkt dat grotere gemeenten gemiddeld meer meldingen verzenden. Daarnaast is in elke categorie het gemiddeld aantal meldingen per gemeente hoger ten opzichte van de vorige periode. Vanwege het beperkte aantal gemeenten dat het aantal meldingen heeft doorgegeven, moeten de bevindingen over verschillen tussen gemeentegrootte categorieën of ontwikkelingen in de tijd met enige terughoudendheid worden geïnterpreteerd. Daarnaast is de betrouwbaarheid van de gegevens over het aantal meldingen niet te verifiëren, aangezien deze het resultaat zijn van schattingen door de gemeenten zelf.

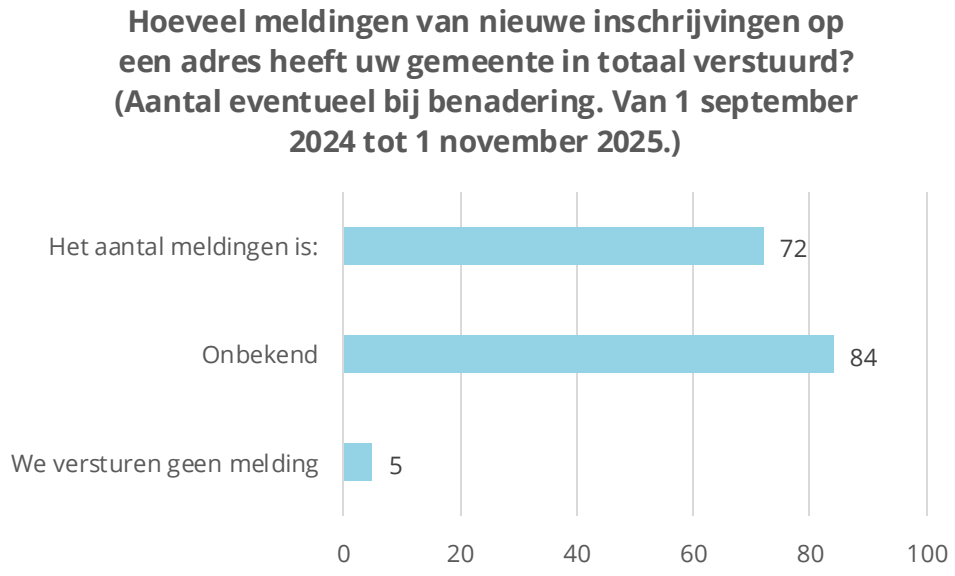

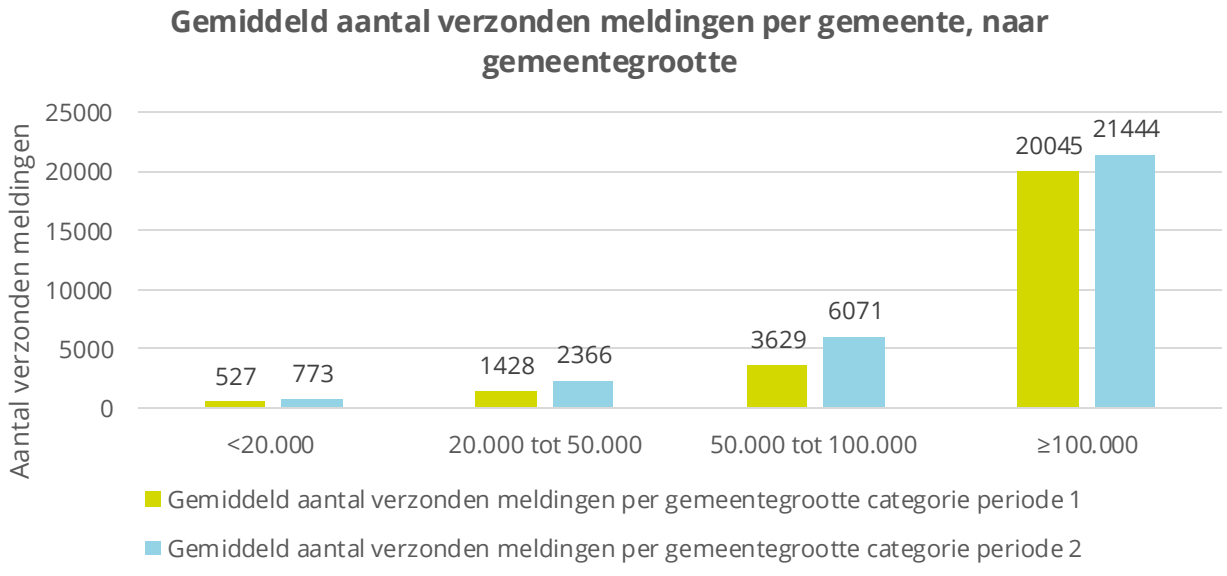

Onderzoeksvraag 2
Deelvraag 3

Reacties van bewoners (1)

De volgende vraag gaat over het aantal reacties van bewoners dat volgt op een gestuurde melding. Bij 87 gemeenten is het aantal reacties onbekend, omdat dit niet wordt bijgehouden. 69 gemeenten weten de aantallen en hebben doorgegeven hoeveel reacties zijn binnengekomen. In totaal hebben 69 gemeenten 2264 reacties ontvangen. Dit is gemiddeld **32,81 reacties per gemeente**. De mediaan is 10 reacties per gemeente. Opnieuw laat het verschil tussen het gemiddelde en de mediaan zien dat er uitschieters zijn. Zo zijn er 3 gemeenten die een aantal van 300, 450 en 600 reacties hebben opgegeven in de vragenlijst. In de vorige periode waren er gemiddeld 10,23 reacties per gemeente met een mediaan van 4 reacties per gemeente.

Wederom geeft het onderscheid naar gemeentegrootte-categorie inzicht. In de tweede grafiek wordt het gemiddeld aantal reacties per gemeente per gemeentegrootte vermeld. Tijdens de vorige meting bleek dat grotere gemeenten meer reacties ontvangen. Deze periode wordt dat op basis van de gemiddelden niet zichtbaar. Dit komt door een uitschieter van 300 reacties in de gemeentegrootte <20.000, een uitschieter van 450 in de gemeentegrootte 20.000-50.000 en een uitschieter van 600 in de gemeentegrootte 50.000-100.000. Daar komt bij dat relatief veel gemeenten, namelijk 40 gemeenten, in de gemeentegrootte 20.000-50.000 de vraag hebben beantwoord, waardoor de uitschieter minder effect heeft op het gemiddelde dan in de andere categorieën. Ook valt op dat in de gemeentegrootte ≥100.000 slechts 2 gemeenten het aantal reacties konden doorgeven. Vanwege het beperkte aantal gemeenten dat het aantal reacties heeft doorgegeven, moeten de bevindingen over verschillen tussen gemeentegrootte categorieën of ontwikkelingen in de tijd met enige terughoudendheid worden geïnterpreteerd. Daarnaast is de betrouwbaarheid van de gegevens over het aantal reacties niet te verifiëren, aangezien deze het resultaat zijn van schattingen door de gemeenten zelf.

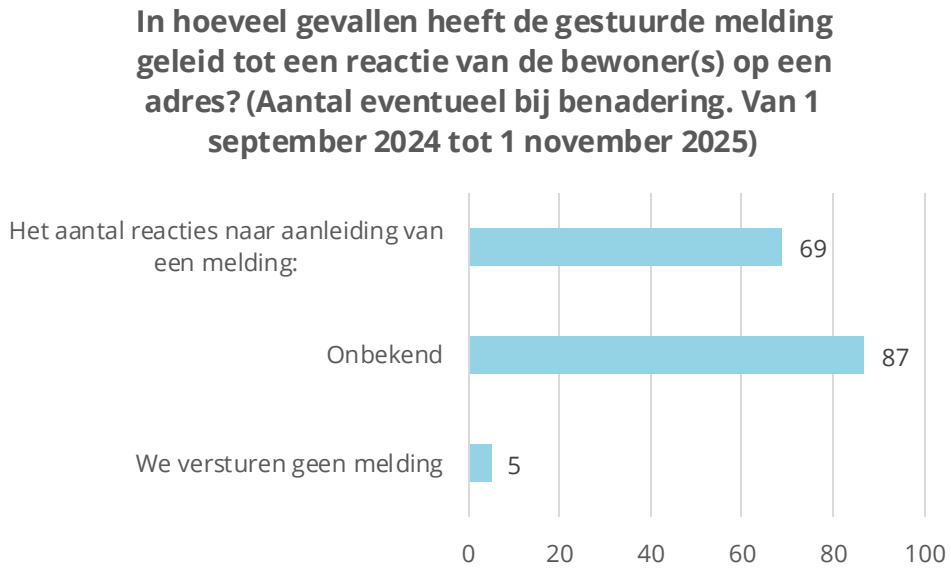

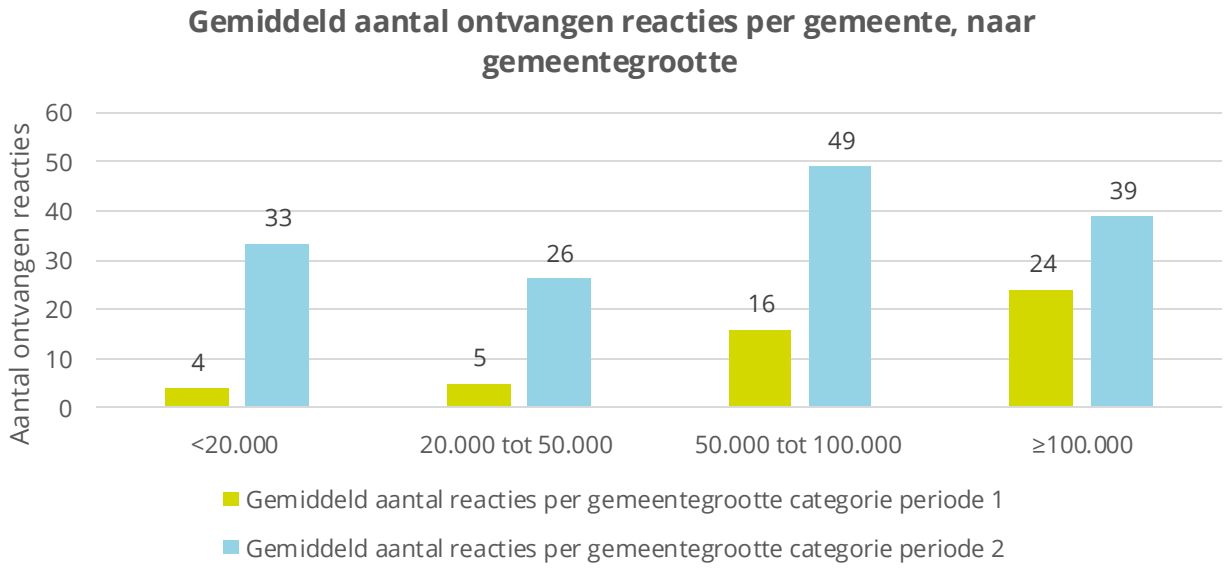

Onderzoeksvraag 2
Deelvraag 3

Reacties van bewoners (2)

De grafiek hiernaast geeft inzicht waarop de reacties naar aanleiding van een melding betrekking hebben. Veel gemeenten (86) geven aan dat de reacties betrekking hebben op het vermoeden dat het totaal aantal opgegeven ingeschrevenen niet klopt. Of op (het vermoeden van) een onterechte, foutieve inschrijving (88). In 73 gemeenten komen brieven retour. 31 gemeenten hebben de ervaring dat de melding leidt tot een andere informatievraag over adresinschrijvingen. 24 gemeenten geven aan een reactie van een bewoner een misverstand kan zijn: een bewoner begrijpt de melding van de gemeente verkeerd. 21 gemeenten geven ''Anders, namelijk...'' aan.

<u>Meest voorkomende ingevulde antwoorden bij “Anders, namelijk...” betreffen:</u>

- Vier gemeenten geven aan dat het huisnummer of toevoeging bij het huisnummer verkeerd was doorgegeven.
- Vier gemeenten geven het antwoord "n.v.t.".
- Drie gemeenten geven het antwoord "onbekend".
- Drie gemeenten hebben geen reacties ontvangen op de melding.

<u>Minder vaak voorkomende reacties van gemeenten bij “Anders, namelijk...” betreffen:</u>

- "Recreatiebewoning."
- "Post retour i.v.m. geen brievenbus."
- "We sturen geen melding maar een bevestigingsbrief aan de betrokkene."
- "Dat de oude bewoners nog niet uitgeschreven waren. Vaak in de week erna opgelost."
- "Datum van de verhuizing."

Onderzoeksvraag 2
Deelvraag 3

Adresonderzoeken

77 gemeenten hebben het aantal adresonderzoeken naar aanleiding van reacties van bewoners aangegeven. In totaal hebben deze 77 gemeenten 1565 adresonderzoeken gedaan. Dit is gemiddeld **20,32 adresonderzoeken** per gemeente en een mediaan van 3 adresonderzoeken per gemeente. In de vorige periode was het gemiddelde 10,23 reacties en de mediaan 4 reacties per gemeente. De mediaan ligt deze periode opnieuw lager dan het gemiddelde. Dit komt doordat veel gemeenten tussen de 0 en 3 adresonderzoeken hebben gedaan en bijvoorbeeld de uitschieters met 300 en 400 adresonderzoeken het gemiddelde omhoog stuwen. In de tweede grafiek is het gemiddeld aantal adresonderzoeken naar gemeentegrootte weergegeven. Net als in de vorige periode doen gemeenten met meer inwoners meer adresonderzoeken.

Vanwege het beperkte aantal gemeenten dat het aantal adresonderzoeken heeft doorgegeven, moeten de bevindingen over verschillen tussen gemeentecategorieën of ontwikkelingen in de tijd met enige terughoudendheid worden geïnterpreteerd. Daarnaast is de betrouwbaarheid van de gegevens over het aantal adresonderzoeken niet te verifiëren, aangezien deze het resultaat zijn van schattingen door de gemeenten zelf.

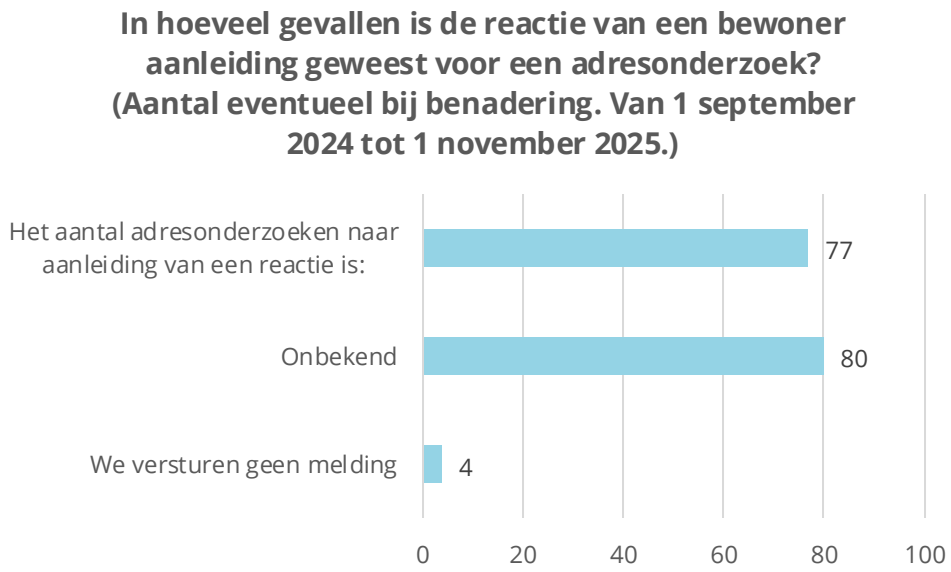

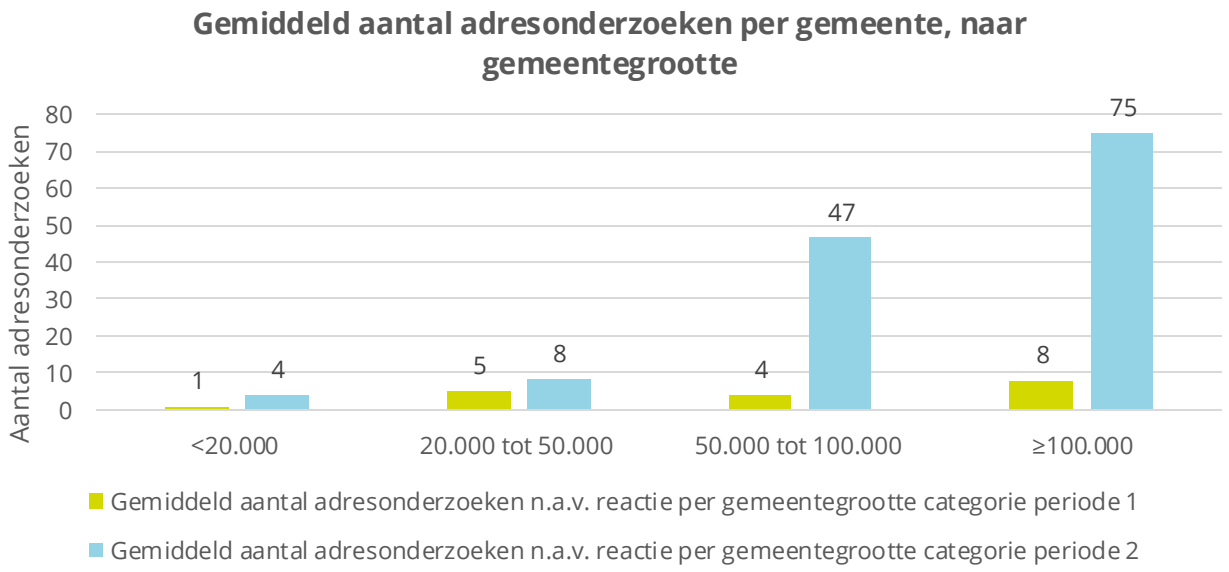

Onderzoeksvraag 2
Deelvraag 3

Correcties

69 gemeenten weten het aantal correcties of mutaties dat het gevolg zijn van een reactie van bewoners op de gestuurde melding. In totaal hebben de **69 gemeenten 851 correcties in de BRP gedaan**. In de vorige periode waren dit 138 correcties. Gemiddeld hebben gemeenten deze periode 12,33 correcties per gemeente gedaan, tegenover 2,06 correcties per gemeente vorig jaar. De mediaan is deze periode 2 en vorige periode 1 correctie per gemeente. Uit de tweede grafiek blijkt dat grotere gemeenten meer correcties doen.

Opnieuw geldt: Vanwege het beperkte aantal gemeenten dat het aantal correcties heeft doorgegeven, moeten de bevindingen over verschillen tussen gemeentecategorieën of ontwikkelingen in de tijd met enige terughoudendheid worden geïnterpreteerd. Daarnaast is de betrouwbaarheid van de gegevens niet te verifiëren, aangezien deze het resultaat zijn van schattingen door de gemeenten zelf.

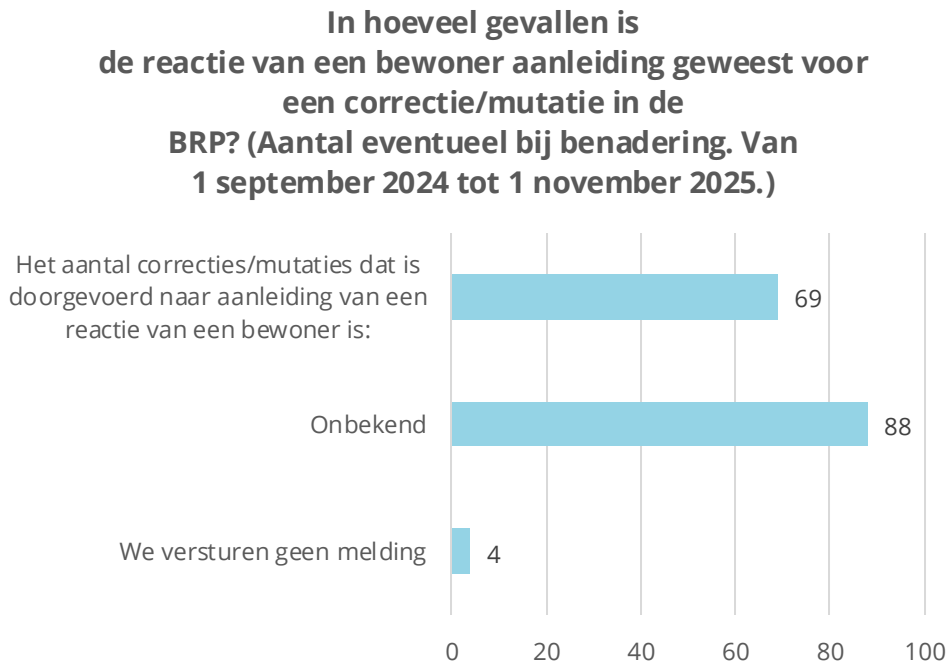

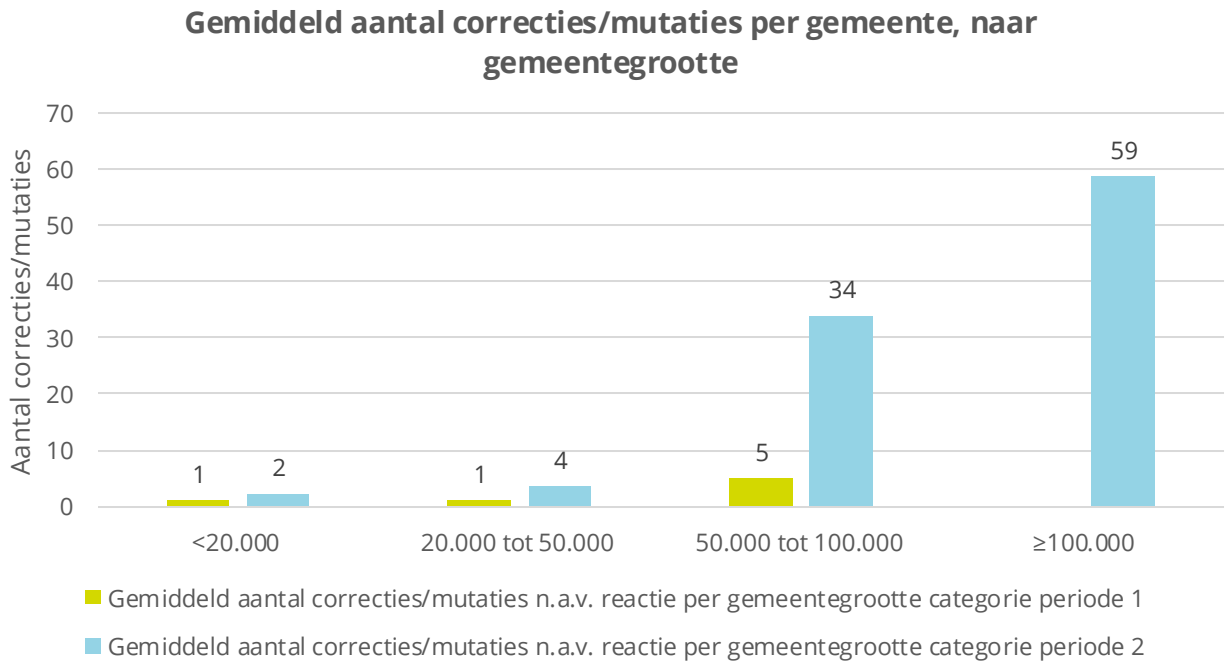

Onderzoeksvraag 2
Deelvraag 3

Onderzoeksvraag 3

In hoeverre wegen de uitvoeringslasten op tegen de effecten/baten van het experiment? **(Afweging)**

De derde onderzoeksvraag bestaat uit **vier deelvragen**:

1. In hoeverre draagt het experiment bij aan de maatschappelijk baten, het voorkomen van hinderlijke gevolgen door foutieve adresregistratie?
2. Wat zijn de directe baten voor de gemeente?
3. Wat zijn de uitvoeringslasten voor gemeenten bij het sturen van een melding?
4. Zijn gemeenten van mening dat de uitvoeringslasten opwegen tegen de baten?

Belangrijkste bevindingen m.b.t. de efficiëntie van het doen van een melding

- Een grote meerderheid van de gemeenten is van mening dat de baten van het doen van een melding opwegen tegen de lasten die gemoeid zijn met het sturen van een melding.
- Als het gaat om de opbrengsten wordt veel waarde gehecht aan de maatschappelijke baten. Gemeenten geven hierover wisselende antwoorden, maar als er maatschappelijke baten worden genoemd gaat het vaak over de volgende zaken:
    - het voorkomen dat ingeschrevenen uitkeringen of toeslagen mislopen;
    - het voorkomen van fraude met toeslagen, uitkeringen of gemeentelijke voorzieningen;
    - het waarborgen van de veiligheid en privacy van de reeds ingeschreven bewoner(s);
    - het verbeteren van de informatiepositie van de reeds ingeschreven bewoner(s) over het aantal ingeschrevenen op diens adres.
- Ook worden er directe baten geconstateerd voor de gemeente zelf. De belangrijkste zijn;
    - een betere kwaliteit van de BRP;
    - betere mogelijkheden voor het voorkomen van misbruik van of fraude met uitkeringen, toeslagen of gemeentelijke voorzieningen.
- Het doen van melding is voor veel gemeenten een reguliere activiteit in het kader van het bijhouden van de BRP. Uitvoeringslasten zijn nauwelijks door gemeenten te concretiseren in aantal FTE, kosten en middelen.

De verdere onderbouwing en uitwerking van deze bevindingen vinden plaats op de volgende pagina's.

Maatschappelijke baten (1)

De grafiek op de volgende pagina toont de opvatting van gemeenten op de vraag of het sturen van een melding bijdraagt aan maatschappelijke baten. Over het algemeen **zijn de meningen van gemeenten verdeeld**. De verschillende maatschappelijke baten worden als volgt beoordeeld:

- De gemeenten zijn verdeeld over de bijdrage van het experiment aan het voorkomen van overbewoning. Een kleine meerderheid van 84 gemeenten is van mening dat het experiment *wel* bijdraagt aan het voorkomen van overbewoning, tegenover 75 gemeenten die *geen* bijdrage zien van het versturen van een melding voor het voorkomen van overbewoning.
- De grote meerderheid van 128 gemeenten ziet *geen* bijdrage van het versturen van een melding voor het voorkomen van overlast in de buurt. 31 gemeenten zijn *wel* van mening dat het versturen van een melding bijdraagt aan het voorkomen van overlast in de buurt.
- Een meerderheid van 116 gemeenten is van mening dat het versturen van een melding *wel* bijdraagt aan het voorkomen dat ingeschrevenen uitkeringen of toeslagen mislopen. 43 gemeenten zijn het daarmee oneens.
- Eenzelfde beeld geldt voor het voorkomen van fraude met toeslagen of uitkeringen. 116 gemeenten vinden dat het sturen van een melding *wel* hieraan bijdraagt tegenover 43 gemeenten die het daarmee oneens zijn.
- De meningen zijn meer verdeeld over de bijdrage van de melding aan het waarborgen van de veiligheid en privacy van de reeds ingeschreven bewoner(s). De meerderheid van 108 gemeenten ziet *wel* bijdrage van de melding tegenover 51 gemeenten die *niet* de bijdrage van de melding bij het waarborgen van de veiligheid en privacy van huidige bewoner(s) zien.
- Een grote meerderheid van 132 gemeenten is van mening dat het sturen van een melding *wel* bijdraagt aan het verbeteren van de informatiepositie van de reeds ingeschreven bewoner(s) over het aantal ingeschrevenen op diens adres. 27 gemeenten zijn het hiermee oneens.

Tot slot noemen gemeenten nog andere maatschappelijke baten. Zoals: “Correctheid BRP voor afnemers.”

Maatschappelijke baten (2)

De grafiek hieronder toont de opvatting van gemeenten of het sturen van een melding bijdraagt aan maatschappelijke baten. Opde vorige pagina stond hierover al een toelichting opgenomen.

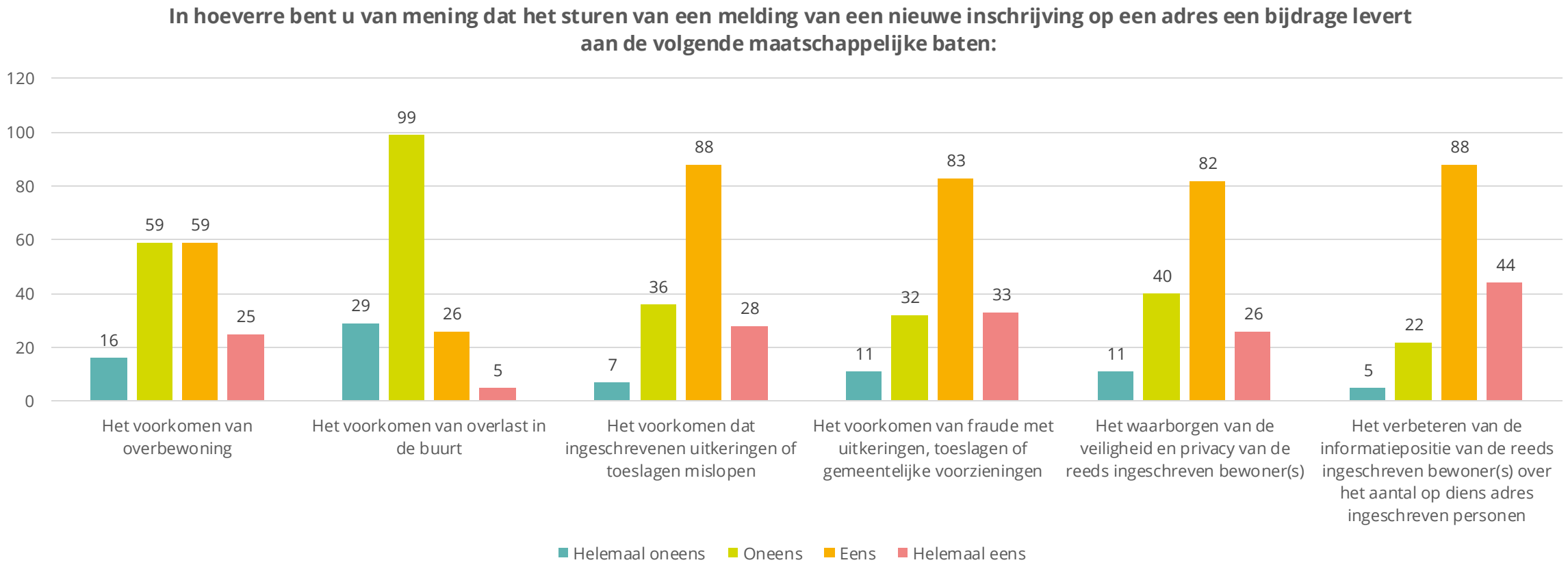

Onderzoeksvraag 3
Deelvraag 1

Directe baten voor de gemeente (1)

De grafiek op de volgende pagina toont de opvatting van gemeenten op de vraag of het sturen van een melding bijdraagt aan directe baten (effecten) voor de gemeente zelf. De verschillende effecten worden als volgt beoordeeld:

- De gemeenten zijn bijna unaniem van mening dat het sturen van een melding *wel* bijdraagt aan het corrigeren van foutieve inschrijvingen en dus een betere kwaliteit van de BRP. 148 gemeenten zijn het hiermee eens en 10 gemeenten niet.
- Daarentegen is een kleine meerderheid van 91 gemeenten van mening dat het sturen van een melding *niet* bijdraagt aan meer informatie over de woonsituatie in wijken, straten of huizen in de gemeente. 67 gemeenten vinden dat het versturen van een melding *wel* bijdraagt aan meer informatie hierover.
- De meerderheid van 83 gemeenten vindt dat het versturen van een melding *wel* bijdraagt aan betere mogelijkheden voor een juiste taakuitvoering door de gemeente. De overige 73 gemeenten zijn het hiermee oneens.
- Een grote meerderheid van 116 gemeenten vindt dat het versturen van een melding *niet* bijdraagt aan betere mogelijkheden voor het voorkomen van overlast. De anderen 41 gemeenten zien deze bijdrage wel.
- Veel gemeenten (116) zien dat het versturen van een melding *wel* betere mogelijkheden voor het voorkomen van misbruik van of fraude met uitkeringen, toeslagen of gemeentelijke voorzieningen geeft. De overige 42 gemeenten zijn het hiermee oneens.

Tot slot delen gemeenten nog andere directe baten voor de gemeente. Zoals:

- “Sneller in beeld waar een adresonderzoek plaats moet vinden.”
- “Signalen worden eerder ontvangen.”
- “Betere waarborging van (brand-)veiligheid.”

Directe baten voor de gemeente (2)

De grafiek hieronder toont de opvatting van gemeenten of het sturen van een melding bijdraagt aan directe baten voor de gemeente. Op de vorige pagina stond hierover al een toelichting opgenomen.

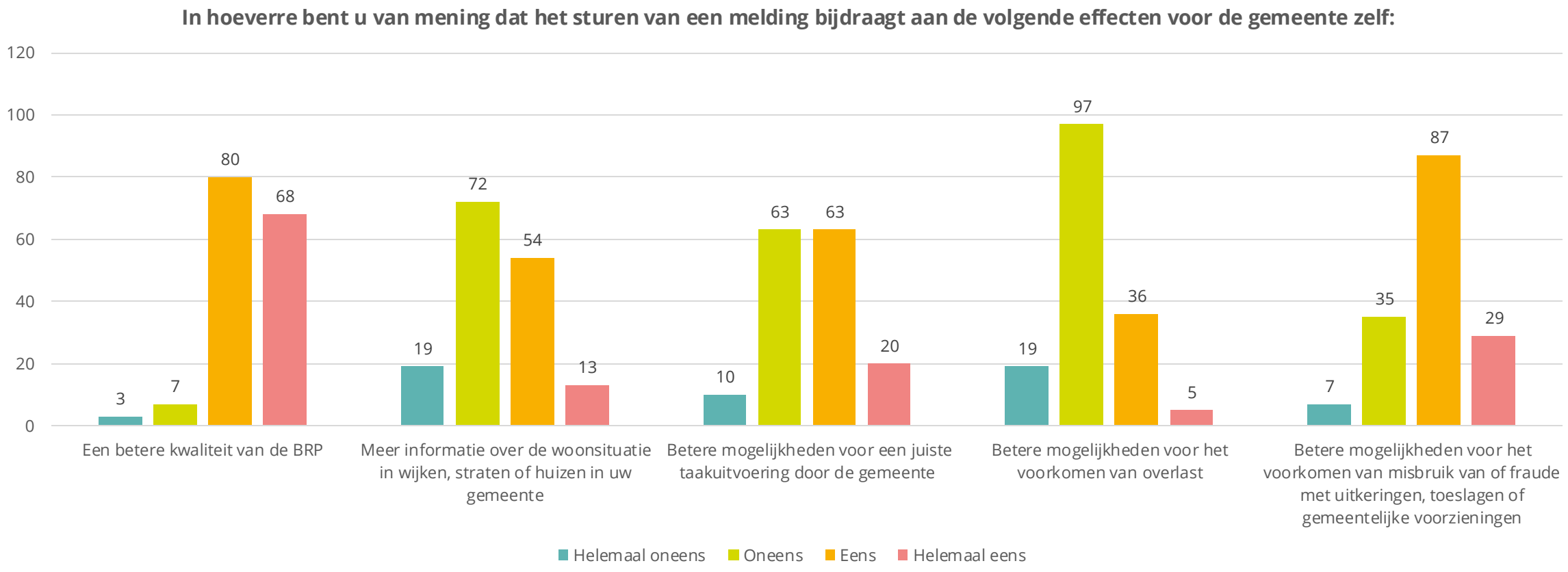

Onderzoeksvraag 3
Deelvraag 2

Uitvoeringslasten (1)

Aan gemeenten is gevraagd om aan te geven welke uitvoeringslasten zij zien. Het is duidelijk dat een groot deel van de gemeenten het versturen van een melding ziet als een **reguliere activiteit in het kader van het bijhouden van de BRP** (103 gemeenten). Gemeenten zijn vervolgens gevraagd een schatting te geven van het aantal FTE, kosten en middelen die worden ingezet voor het versturen van de melding. De opvattingen van gemeenten verschillen. Veel gemeenten geven aan dat dit onbekend is, lastig is om in te schatten omdat het onderdeel is van het verhuisproces, dat het weinig tijd/geld kost of dat het inrichten van het digitale proces en het automatiseren van het klaarzetten van bevestigingsbrieven met name tijd en geld heeft gekost. Sommige gemeenten specificeren de kosten. Die hebben met name betrekking op kosten voor papier, enveloppen, portokosten, voorbereiding van invoering experiment en extra werk voor uitvoerende medewerkers (burgerzaken en klanten contact centrum). Ook kunnen de kosten oplopen als er naar aanleiding van de melding vragen komen van burgers wat leidt tot meer werk voor KCC en Burgerzaken. Het is niet eenduidig aan te geven hoe hoog de kosten per gemeente zijn, vanwege grote verschillen tussen gemeenten (inwoneraantal, werkprocessen en ICT-ondersteuning).

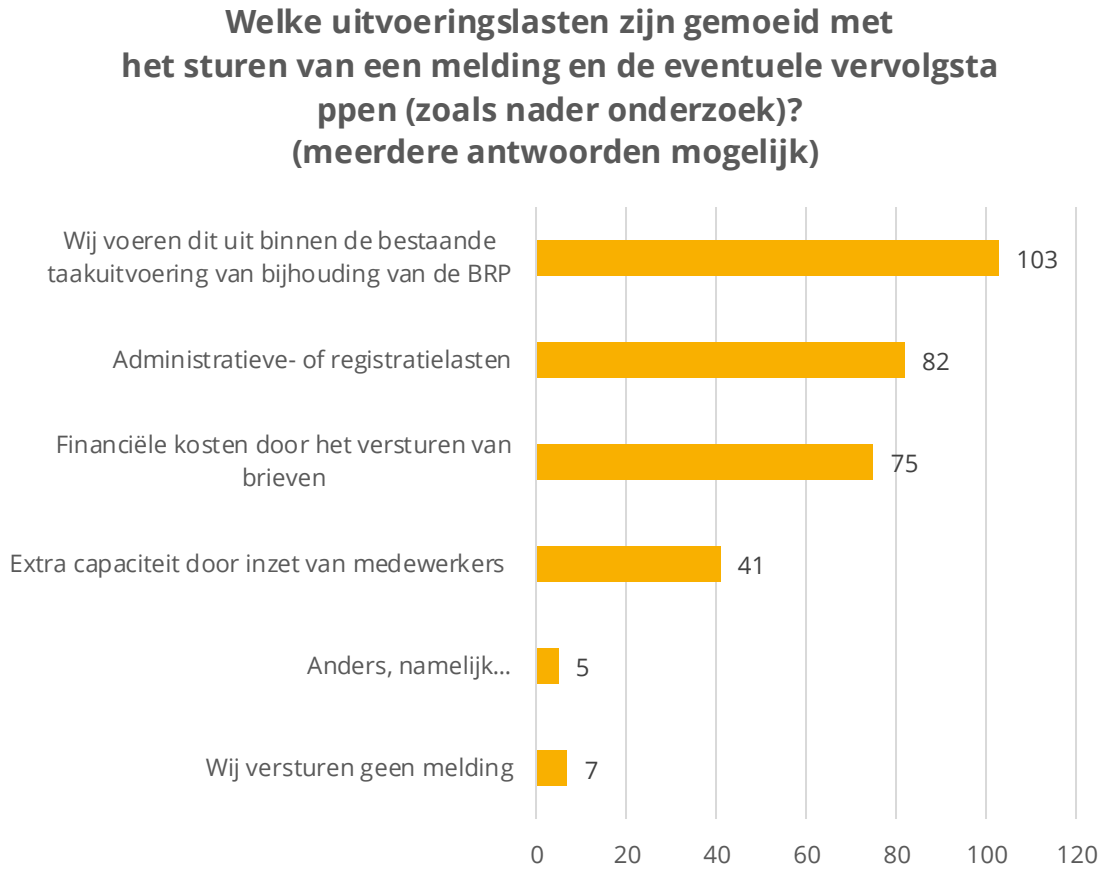

Onderzoeksvraag 3
Deelvraag 3

Uitvoeringslasten (2)

Daarnaast hadden gemeenten in de vragenlijst de mogelijkheid andere meningen of opmerkingen met betrekking tot het financiële aspect van het experiment te delen. De meeste gemeenten hadden geen meningen of opmerkingen bij deze vraag. De meningen van gemeenten die wel een reactie op deze vraag hadden, lopen uiteen. Sommige gemeenten willen graag meer compensatie vanuit het Rijk. Een andere gemeente geeft juist aan dat het fijn is voor het experiment een vergoeding te krijgen. Ook over de arbeidsintensiviteit zijn de meningen en ervaringen verdeeld. Er zijn gemeenten voor wie de uitvoering van het experiment veel tijd vraagt, terwijl andere gemeenten het proces grotendeels hebben geautomatiseerd, waardoor het minder tijd kost. Daarnaast is er een gemeente van mening dat vooraf controleren bij aangifte van een adreswijziging (bijvoorbeeld door huur- of koopcontract te controleren) effectiever en goedkoper is. Hiernaast staan een aantal voorbeelden van reacties van de gemeenten.

Dit experiment kost enorm veel tijd en geld. Elke melding moet handmatig geregistreerd worden, omdat de burgerzaken software hierin niet voorziet.
Het voordeel van de werkwijze van meldingen sturen heeft zich allang bewezen.

Fijn dat we hiervoor een vergoeding ontvangen.

Het kost geld, maar lost ook heel veel problemen veel sneller op. Wij doen dit al jaren en zijn niet van plan om hiermee te stoppen. Het is belang voor de kwaliteit van de BRP.

Goede kwaliteit kost altijd geld en tijd. Indirect verdient dit zich terug.

Wij zijn van mening dat het vooraf vragen van bewijsstukken beter werkt dan achteraf informeren.

Bij ons genereert een robot de bevestigingsbrief, hierdoor kunnen wij de brieven in bulk printen. Dit scheelt ons heel veel werk. De brieven worden door de collega's aan de balie tijdens de rustige momenten in de enveloppen gestopt.

Als de gemeente extra werkzaamheden/taken krijgt, moet onderzocht worden wat de inspanning hiervan is en moet de gemeente hiervoor worden gecompenseerd.

Onderzoeksvraag 3
Deelvraag 3

Uitvoeringslasten tegenover baten

Een meerderheid van de gemeenten is van mening dat de uitvoeringslasten opwegen tegen de opbrengsten. Een veelvoorkomend argument dat gemeenten hiervoor geven, is dat zij het belangrijk vinden om de kwaliteit van de BRP hoog te houden. Andere argumenten zijn dat het versturen van een melding minder ingrijpend is dan achteraf huisbezoeken te moeten afleggen of dat het geen extra inspanning vraagt omdat het is opgenomen in het reguliere proces. Ook zijn er gemeenten van mening dat het een taak is van de gemeente. Daarnaast zijn er gemeenten die vooraf controleren en toch de meerwaarde van de brieven zien, omdat er meerdere inschrijvingen met vervalste huurcontracten aan het licht zijn gekomen. Tevens komt een te groot aantal ingeschreven personen op een adres sneller in beeld. Ook zijn er gemeenten die aangeven dat door het geautomatiseerde proces de uitvoeringslast erg laag is.

Een kleinere groep geeft aan dat uitvoeringslasten misschien opwegen tegen de opbrengsten. Slechts een kleine groep gemeenten is van mening dat de opbrengsten achterblijven bij de uitvoeringslasten. Argumenten die in de toelichting hiervoor worden genoemd zijn bijvoorbeeld dat er weinig tot geen reacties van bewoners op de melding komen en dat een e-mail in plaats van een brief ook zou volstaan.

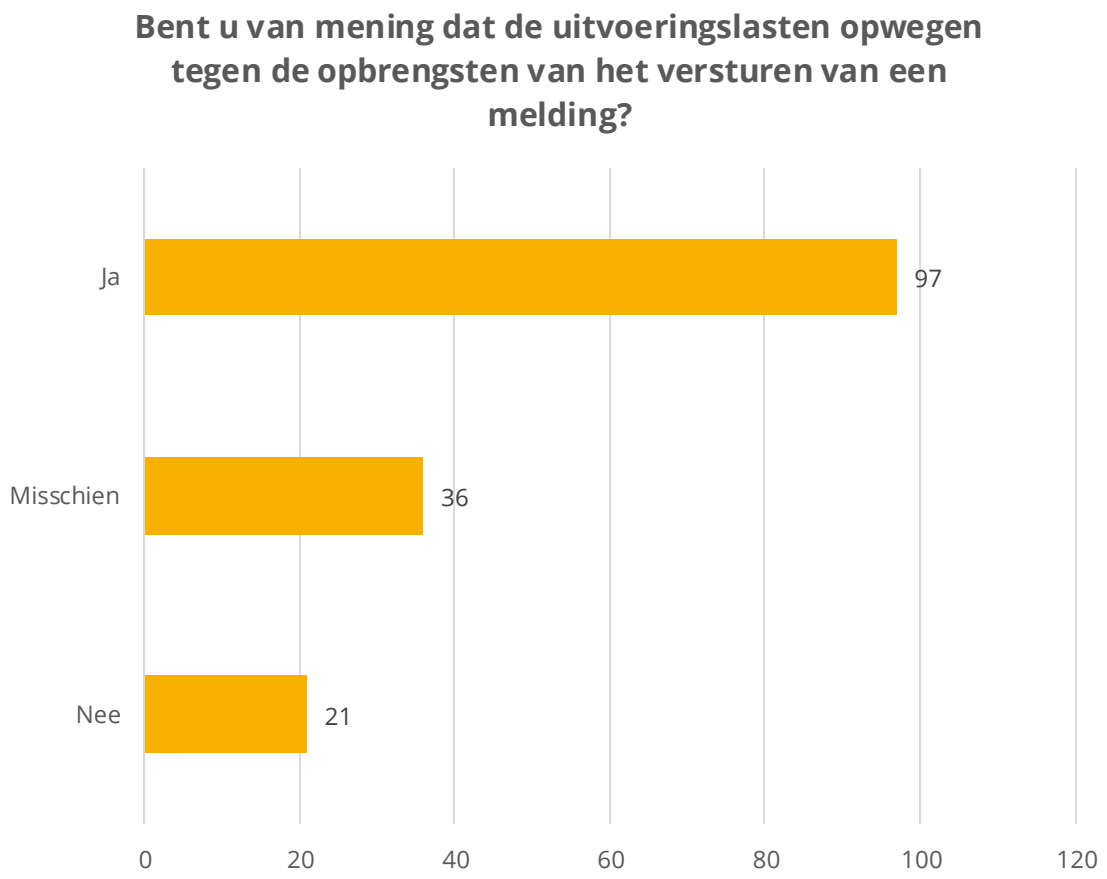

Onderzoeksvraag 3
Deelvraag 4

Gemaakte opmerkingen aan het eind van de vragenlijst (1)

Opmerkingen
Het is nagenoeg onmogelijk om de meldingen n.a.v. het project Seintje bij te houden gelet op de grootte en omvang van de gemeente. Er zijn zoveel kanalen waarop een melding binnenkomt en dan zou voor dit project een handmatig lijstje bijgehouden moeten worden. Voor dit proces is dit een onhandige vraag. Het voegt voor de gemeente niets toe om hier een apart kanaal voor in te richten. Het noemen van aantallen meldingen door het sturen van de brief (mede omdat wij dit al deden) is dus een aanname. Hiermee mijn aanbeveling om rekening te houden met de vraag hoeveel het heeft opgeleverd en onderscheid te maken tussen gemeenten die al een brief verstuurden en gemeenten die nog geen bevestigingsbrieven verstuurden om een beter beeld te krijgen van het effect.
Ook voor het experiment werkten wij al op deze manier, voor mij vanzelfsprekend.
We zijn van mening dat er bij iedere wijziging BRP een bevestiging van verwerking moet worden gestuurd.
Wij zijn zeker niet tegen dit experiment en zien een meerwaarde. Echter, de meerwaarde van verplichte bewijsstukken bij inschrijving is duidelijk groter.
De bijhouding van de aantallen meldingen mag echt stoppen. Dit kost enorm veel tijd.
Ik vind het jammer dat we niet heel concreet konden zijn want ik denk wel dat het waardevol is.
Burgers actief informeren over hun eigen mogelijkheden op regie van hun persoonsgegevens en inschrijving. Bijvoorbeeld een melding dat gegevens zijn gewijzigd, zoals het aantal bewoners op adres. Als dat verandert is dat ook zichtbaar op MijnOverheid. Waarom geen melding dat een gegeven is aangepast/ gewijzigd? Dat is controle en regie houden.
Wij sturen al jaren een bevestigingsbrief. Ook als de resultaten van het experiment negatief zouden uitvallen zullen wij hiermee door gaan.
Verplichting van "seintje" opnemen in wet- en regelgeving, zodat de vrijblijvendheid eraf is.
Het experiment gaat over het aantal inwoners. Waar ik in de gemeente ook wel behoefte heb is dat je ook de mogelijkheid wil hebben om eigenaren te betrekken in de BRP kwaliteit en soms inschrijvingen. Wij vragen regelmatig om actuele controle van inschrijving op een bepaald adres. Maar daarmee komen wij op gespannen voet te staan met BRP en AVG.
Ik vond het bij dit experiment en de vragenlijsten heel verwarrend dat er 2 opties waren voor de kennisgeving. Dat daar in sommige gevallen ook de bevestigingsbrief aan de nieuw ingeschreven persoon zelf bedoeld werd en niet alleen de kennisgeving aan reeds ingeschreven bewoners. Bij mijn weten is het verplicht om de nieuw ingeschreven persoon een bevestigingsbrief te sturen na verwerking van een aangifte van verhuizing, dus ik neem aan dat alle gemeenten daar al aan voldeden en dat het niet een nieuw experiment was.

Gemaakte opmerkingen aan het eind van de vragenlijst (2)

Opmerkingen
Wij werkten voor het experiment al op deze manier en we blijven dit doen.
In deze vragenlijst zijn de vragen wel wat dubbel. Vragen komen vaak op een andere manier van vraagstelling terug.
Een goed experiment met een duidelijk doel.
Wij hebben eigenlijk niet meegedaan met het experiment omdat wij al brieven verstuurden. Er was dus voor ons geen aanleiding ons werkproces te wijzigen.
Wij stuurden voorheen ook al bevestigingsbrieven.
Blijf de bevestiging van de inschrijvingen versturen!!!! dit helpt ons allemaal!!!!!
In de vragenlijst kan het effect van het onderscheid tussen een melding aan de aangever zelf en een melding aan eventuele reeds aanwezige inwoners op het adres beter uitgewerkt worden.
Het bijhouden van de lijsten van verstuurde meldingen. Het invullen van de evaluatie kost ook tijd. De duur van het experiment is ontzettend lang. Waarom moet dit 4 jaar duren?
De gemeente is verantwoordelijk voor een goede kwaliteit van de BRP, maar tegelijkertijd is er (landelijk) niet genoeg capaciteit op een afdeling burgerzaken om de kwaliteit hoog te houden.
Verder geen opmerkingen dan het feit dat adresonderzoeken uitwijzen dat mensen vaak niet wonen, daar waar men zelf aangeeft te verblijven. Dit blijkt uit onderzoek door toezichthouders ter plaatse op ons verzoek. Dit horen we ook terug bij kwaliteitskringen waar collega-ambtenaren BRP aanwezig zijn. Dit allemaal vanwege het systeem rondom toeslagen.
Het is bij veel vragen niet duidelijk of het om de melding aan de nieuwe bewoner gaat, of de melding aan de reeds ingeschreven bewoner.
Afgelopen jaar werden bevestigingen niet gelijk verstuurd, maar meestal na een paar weken, het kan zijn dat het daardoor getekend beeld ontstaat, werkwijze is inmiddels aangepast en worden bevestigingen van verhuizing eerder verzonden. Volgend jaar weten we of dat invloed heeft gehad.